

KAZALO

UVODNIK.....	1
DRAGATUŠEC SLEDI ŠOLSKIM DOGODKOM	2
DRAGATUŠEC V VRTCU.....	25
DRAGATUŠČEVA INTERVJUJA.....	27
Intervju z učiteljico Mojco Valenčak	27
Intervju z učiteljico Silvijo Špehar	28
DRAGATUŠEC V LITERARNIH STRANEH.....	29
DRAGATUŠEC NAS RAZVEDRI.....	50
DRAGATUŠEC ZVESTO TEKMUJE.....	60

UVODNIK

Pozdravljeni v letošnjem šolskem glasilu 2011/2012, ki smo ga skozi celo leto pripravljali za vas, da ga boste z veseljem vzeli v roke in radi prebirali.

Minilo je že eno leto, odkar smo izdali zadnje šolsko glasilo, zatorej je že čas, da se na šoli pojavi nekaj novega.

Napisali smo veliko prispevkov in poročil o športnih, tehniških, kulturnih ter naravoslovnih dneh. Večina naših učencev se je med šolskim letom razpisala in nastalo je veliko literarnih izdelkov; najboljše smo tudi objavili. V glasilu je zbranih kar nekaj šolskih spisov, ki so jih napisali učenci.

Najdete lahko tudi intervjuja, horoskop, uganke, šale in križanko ter rezultate tekmovanj in natečajev. Preberite, kaj vse so ustvarili in dosegli naši pridni učenci. Vsem iskrene čestitke tudi z naše strani.

Letos je v šolskem glasilu novost, in sicer: letos ne boste našli v njem nobenih slik, saj si vse slike lahko ogledate na naši šolski spletni strani (<http://www2.arnes.si/~osnmksd2/>).

Ob prebiranju glasila boste zagotovo uživali ter se naučili kaj novega.

**Urednica Nina Helena Basarac
in zanesljivi pomočniki**

DRAGATUŠEC SLEDI ŠOLSKIM DOGODKOM

Športni dan

V četrtek, 29. 9. 2011, smo imeli prvi športni dan. Zbrali smo se pred šolo. Z avtobusom smo se odpeljali v Kanižarico.

Ko smo stopili iz avtobusa, smo si ogledali vhod v rudnik. Včasih so tukaj rudarji kopali rjavi premog. Zdaj je rudnik zaprt.

V šolo smo se vrnili peš po Rudarski poti skozi gozd. Bil je lep dan.

Uroš Kralj, 3. r.

Športni dan

Na športnem dnevu smo se imeli lepo. Hodili smo po Kanižarici in tudi po Rudarski poti ter iskali smo križce. Včasih smo stopili v kakšno lužo, včasih pa se nam ni dalo hoditi.

Lepo smo se imeli.

Tara Vranič, 3. r.

Pohod po Rudarski poti

V četrtek, 29. 9. 2011, smo imeli športni dan. Do Kanižarice smo se pripeljali z avtobusom.

Rudarsko pot smo začeli pri vходу v rudnik. Videli smo dvigalo, ki je delavce spuščalo v rudnik. Pri vходу je pisalo SREČNO. Nato smo hodili in hodili, dokler nismo prišli do šole.

Pot je bila zelo naporna.

Tim Bukovec Kralj, 3. r.

Pohod po Rudarski poti

Učenci od 1. do 5. razreda smo imeli v četrtek, 29. 9. 2011, športni dan. Šli smo po Rudarski poti.

Zjutraj smo šli na avtobus, ki nas je odpeljal v Kanižarico. Ogledali smo si stroj, ki je včasih odpeljal rudarje v rudnik. Nato smo se odpravili na pot. Videli smo jezero, ki je bilo včasih mlaka. Pri jezeru smo se ustavili in malicali. Malo smo se posladkali s sladkarijami iz nahrbtnikov. Odpravili smo se naprej in kmalu prišli v Dragatuš. Ob poti smo šteli znake na drevesih, ki so včasih rudarjem kazali pot v službo in nazaj domov.

Na športnem dnevu mi je bilo zelo lepo.

Nika Kuzma, 3. r.

Pohod na Kolečaj

29. 9. 2011 smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili na Kolečaj. Odhod je bil ob 8. uri zjutraj.

Na začetku nas je zelo zeblo, ampak čez čas smo se segreli. Prvi postanek smo imeli pri zapujskem kalu. Tam smo dobili učne liste, ki smo jih morali med pohodom reševati. Pot do Kolečaja je bila dolga, saj je vrh Kolečaja na 690 metrov nadmorske višine. Pred nami so se vlekli sami hribi, drug za drugim. Ko smo že skoraj prišli na cilj, nam je učitelj pokazal pot do vrha. Vsi smo se začudili, ker je bilo pred nami vse zaraščeno. Več je bilo toliko, da bi se lahko izgubili.

Ampak na koncu se je le izplačalo. Bilo je nekaj padcev in odrgnin. Vseeno pa smo se zabavali in bilo nam je lepo.

Špela Švajger, 8. r.

Ogled PGD Dragatuš

Bilo je v petek, 30. 9. 2011. 1., 2., 3. in 4. razred smo šli v Gasilski dom Dragatuš, kjer so nas že čakali gasilci.

Najprej so nam predstavili čelade in nam povedali, da belo čelado uporabljajo navadni operativci, zeleno podpoveljnika in rdečo poveljnik ter da imajo vse zadaj ščitnik, da jih ne bi opekeli po vratu.

Nato so nam pokazali pasove. Sedanji gasilski pas ni namenjen le držanju hlač, ampak tudi, da se gasilci lahko zapnejo na lestve. Na pasu imajo tudi vrvico, s katero si privežejo rokavice.

Nato smo ugibali, zakaj potrebujejo alkoholni flomaster. Z njim gasilec nariše križ na vrata v goreči stavbi, da ne gre drugi gasilec pregledat istega prostora.

Prišli smo do oblek. Imajo dve vrsti oblek. Prvo imenujemo svečana uniforma. Uporabljajo jo na pogrebih gasilcev in na različnih proslavah. Drugo imenujemo operativna uniforma, ki jo uporabljajo na intervencijah.

Predstavili so nam tudi škarje. Prve so bile navadne, rumene barve, druge malo izboljšane, tretje pa zelo kvalitetne in drage.

Nato smo šli pred gasilski dom, kjer smo si ogledali tovornjak in drugo opremo. Najprej je gasilec Marko, predsednik gasilskega društva, prižgal sireno. Rekel je, da če smo udeleženci v prometu in takrat zaslišimo sireno, se čim prej umaknemo s ceste.

Gasilci so nam pokazali nosila, hitri napad, cevi, top, gasilske »metke«, razne ročnike, cisterno, prvo pomoč in dihalne aparate ter kabino in še veliko več.

Potem smo se slikali učenci, učitelji in gasilci. Stopili smo v učilnico, kjer so nam gasilci razdelili bonbone. Ogleдали smo si nekaj posnetkov in ugotovili, da če gori v sobi, moramo zapreti vrata in okna ter zapustiti hišo. Vrata in okna moramo zapreti, da ne pride do eksplozije. Ugotovili smo tudi, če zagori olje, ga ne smemo politi s kozarcem vode, ampak ga moramo zadušiti z mokro krpo.

Za zaključek smo šli pred kulturni dom. Tam smo v dvojicah prijateljsko tekmovali, kdo bo prvi pogasil požar. Jaz sem sodeloval s Tilnom iz 3. razreda. Nato smo oživljali lutko. Na vrsto je prišla vaja naših gasilcev, ki so morali pogasiti požar in rešiti lutko. Na koncu je vsak tekmovalni par dobil čokolado.

Kevin Požek, 4. r.

Dan odprtih vrat pri gasilcih

Začetek šolskega leta smo izkoristili za obisk gasilskega doma. Po drugi šolski uri smo odšli.

Tam so nam gasilci pokazali svojo opremo in opremo, ki so jo uporabljali včasih. Potem smo šli v sejno sobo, kjer so nam pokazali posnetke požarov, tekmovalj ter drugih gasilskih vozil. Nato smo šli k njihovem vozilu in si ogledali njegovo opremljenost.

Po ogledu so se nekateri učenci prijavili na tekmovanje. Tekmovali so, kateri par bo najhitreje podrl okna in vrata na maketi hiše. Kasneje smo se preizkusili v oživljanju, nekatere pa so uslužbenci zdravstvenega doma po želji tudi povili. Zatem so gasilci simulirali požar, a so gasili počasi, da nam je gasilec Aleksander Kuzma lahko sproti opisoval, kako gasijo.

Na koncu smo si razdelili nagrade, se poslovili in odšli. Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu.

Daša Bahor, 4. r.

Obisk gasilskega doma

Nekega petka v septembru smo se učenci in učitelji odpravili na obisk h gasilcem v Gasilski dom Dragatuš. Gasilci so nas pričakali in nam najprej razkazali svojo opremo.

Ogledali smo si posnetke o njihovem delu. Po končanem ogledu smo šli do gasilskega tovornjaka in gasilci so nam ga razkazali. Potem smo izvedeli, da vročega olja nikoli ne smemo gasiti z vodo.

Kasneje smo se preizkusili kot mladi gasilci pri »gašenju hiše«. Reševalci so nam pokazali, kako se oživlja človeka. Pokazali so nam, kako ravnati, če se kdo poškoduje.

Za konec so nas obdarili z bonboni in pokazali, kako gori hiša. Bilo mi je lepo.

Luka Kuzma, 7. r.

Predstavitve Srednje ekonomske šole Novo mesto

Nekega sredinega popoldneva, natančneje 28. oktobra 2011, so k nam prišli trije dijaki ter njihova učiteljica iz Srednje ekonomske šole Novo mesto. Svojo šolo so predstavili osmemu in devetemu razredu.

Radovedni, kot smo učenci bili, smo jih pričakali v matematični učilnici. Pred predstavitvijo smo se malo pogovarjali o izbranih nadaljnjih smereh šolanja, da smo skupaj prebili led. Dijaki so nam predstavili svojo šolo kot pozitivno, saj tudi učencem s slabšim učnim uspehom vlivajo pogum. Šola dijakom gradi tudi močno samozavest ter samopodobo. Vsak dijak nam je predstavil eno smer izobraževanja. Ker se na šoli odvijajo različni programi, smo jih potem tudi lažje primerjali med seboj. Med celo predstavitvijo smo se sproščeno pogovarjali o naši prihodnosti. Mentorica dijakov nam je prinesla tudi razni drobn material, reklamne letake, različne prospekte in rokovnike. Vse te izdelke so izdelali dijaki sami pri rednem pouku.

Predstavitve ni bila samo zanimiva, ampak tudi zelo poučna, saj smo se učenci naše šole z njo naučili kar nekaj novega o smereh Srednje ekonomske šole NM, razmislili pa smo tudi o svoji prihodnosti v svetu tehnologije in znanosti.

Nina Helena Basarac, 9. r.

EX-TEMPORE

V petek, 7. oktobra 2011, smo se udeležili Ex-tempor v Metliki. Ob 8.00 zjutraj je prišel kombi z učiteljico in učenko iz Vinice. Pobrli so še naju in potem smo se odpeljali do Kanižarice, kjer smo pobrali še dve učenki, in se odpeljali v Metliko.

V Metliki so nas pričakali s čopiči in podlago za risanje. Potem smo imeli kratko predstavitve, na kateri so nam predstavili, kaj sploh so Ex-tempore. Po končani predstavitvi smo si ogledali staro mestno jedro in si izbrali stavbe, ki jih bomo narisali. Za začetek smo narisali skico, pri kateri smo za pomoč prosili učiteljico. Potem smo začeli risati na leseno podlago z ogljem. Dohitel nas je dež in smo morali steči pod streho, v grad. Počasi se je bližal čas kosila. Pospravili smo čopiče in odšli v hotel Bela krajina. Tam so nas lepo postregli s sokom, zrezkom in pomfritom; kdor je hotel, je lahko dobil solato. Po vrnitvi na grad smo začeli risati s temperami. Delo nam je šlo dobro od rok, s pomočjo učiteljice. Morali smo dokončati slike, ker je bila ura že 16.00. Pred gradom nas je dočakal voznik kombija in odpeljali smo se domov.

Bilo nam je lepo, saj smo narisali lepe slike. Želimo si, da bi lahko še kdaj sodelovali na Ex-temporah. V novembru smo imeli razstavo in podelitev priznanj. Povabili smo tudi svoje starše na ogled. Slike so bile na ogledu po šolah, da so si jih lahko ogledali še drugi.

Manca Matkovič, 7. r., in Tanja Mihelič, 8. r.

V knjižnici

Učenci prvega in drugega razreda smo bili v torek, 18. 10. 2011, v Knjižnici Črnomelj. Vstopili smo in lepo pozdravili. Pričakali sta nas dve knjižničarki.

Razkazali sta nam celo knjižnico. Bila je velika. Najprej smo si ogledali knjige za velike in revije. Knjige so bile lepo zložene na policah po črkah. Potem smo šli v otroški kotiček. Tam smo se malo poigrali in gledali knjige. Knjižničarka nas je povabila na pravljico »Sedaj in danes miška živi v luknjici«. Med poslušanjem smo lahko gledali na steni slikice o miški. Miški je veter odpihnil strehico, ker je tako lepo pela. Na koncu pravljice smo dobili bralni potovalni kovček, v katerem je ena knjiga za očka in mamico, štiri knjige pa so za otroke. Dobili smo tudi bonbone.

Počasi smo se poslovili in zahvalili knjižničarkama. Zunaj nas je čakal avtobus. S Petro sva sedeli skupaj. Veseli smo se s kovčkom vrnili v Dragatuš. Tam nas je čakalo slastno kosilo.

Larisa Švajger, 1. r.

Dragatuš in Lokve

V nedeljo, 30. 10. 2011, smo imeli učenci od 5. do 9. razreda nastop z mladinskim pevskim zborom. V šolo smo prišli prvo šolsko uro, drugo uro smo imeli vaje in potem smo odšli na malico.

Ob desetih smo že bili na dragatuškem »trgu«, kjer smo zapeli dve pesmi. Najprej smo zapeli »Po jezeru bliz' Triglava«, nato sva jaz, Tanja Mihelič, in Špela Švajger iz 8. razreda recitirali dve pesmi. Obe sva recitirali pesmi Cite Matkovič. Sledil je govor. Za zaključek smo zapeli še pesem z naslovom »Lipa zelenela je.«

Podobno se je odvijalo tudi na Lokvah v ponedeljek, 7. 11. 2011, kjer je mladinski pevski zbor zopet zapel dve pesmi. Imeli smo tudi pogostitev. Stare gospe so nam spekle pogačo in nas pogostile s sokom. Na Lokvah smo zapeli »Po jezeru bliz' Triglava« in »Lipa zelenela je.« Tako kot v Dragatušu, sva tudi na Lokvah jaz in Špela Švajger recitirali dve pesmi, vendar sem jaz recitirala pesem Toneta Pavčka, Špela pa pesem Janeza Klobučarja. Obe županji, Renata Brunskole in Mojca Čemas Stjepanovič, sta imeli govor.

Po končanem nastopu smo odšli proti avtobusu in šolskemu kombiju, od koder smo se odpeljali nazaj proti Dragatušu.

Meni osebno je bilo lepše na Lokvah, ker je bilo veliko več ljudi kot v Dragatušu.

Tanja Mihelič, 8. r.

Kostanjev piknik

14. 10. 2011 smo imeli kostanjev piknik. Povabljeni so bili tudi starši. Vsi, ki smo prišli, smo prinesli narezane kostanje.

Ko smo prišli, smo šli lahko v telovadnico in igrali razne igre na zunanjem igrišču. Na kostanjevem pikniku smo se zabavali in igrali. Večina fantov je igrala nogomet. Na igrišču so bili prisotni tudi njihovi očetje. Med gledanjem smo tudi navijali. V telovadnici so otroci z mamami igrali namizni tenis, pink ponk in odbojko. Ker je bilo hladno, smo se ogreli pri peki kostanjev.

Ko se je zmračilo, smo odšli domov. Preživeli smo prijeten popoldan.

Eva Mušič, 7. r.

Slovenski tradicionalni zajtrk

V petek, 18. 11. 2011, smo imeli Slovenski tradicionalni zajtrk. Ob 8.00 je imel zajtrk vrtec, ob 8.30 smo ga imeli mi, učenci od 6. do 9. r., ob 10.00 so ga imeli še učenci od 1. do 5. razreda. Zajtrk je najpomembnejši obrok v dnevu, ker si moramo na začetku dneva nabrati vitamine in minerale za uspešno nadaljevanje tega dneva.

Za zajtrk smo jedli kruh, mleko, med in jabolka. Takšen zajtrk je zelo dober in lahko bi ga imeli večkrat na leto.

Zjutraj ob 8.00 sva se midve in otroci iz vrtca zbrali v jedilnici. S pomočjo PowerPointa sva jim kazale slike čebelic in čebeljih izdelkov. Otroke sva tudi povabile k čebelarskemu krožku, saj nas primanjkuje. Veliko se jih je zanimalo za krožek. Če tudi vas veseli delo s čebelicami, se prijavite. Nato sva jim s pomočjo vzgojiteljic razdelile med, maslo, kruh in mleko. Od otrok sva se poslovili. Nato pa sva pomen zajtrka, predvsem zdravega, in čebelice ter njihovo delo predstavile tudi učencem od 1. do 5. razreda.

Nastja Saje, 7. r., in Eva Mušič, 7. r.

Delovna sobota

V soboto, 3. 12. 2011, smo imeli učenci od šestega do devetega razreda ter spremljevalne učiteljice (Ljiljana Jankovič, Silvija Špehar, Nataša Podhostnik in Jasmina Kobe) kulturno-tehniški dan.

Na toplo soboto smo se z avtobusom odpeljali na pot proti Ljubljani. Med Dragatušem in Ljubljano smo imeli dva postanka, na katerih smo se učenci oborožili s sladkarijami.

Pred Prirodoslovnim muzejem smo se razdelili v štiri skupine; vsako je vodila ena od učiteljic. V treh urah smo si ogledali tri kulturne ustanove. Kot prvo smo izbrali Narodno galerijo, v kateri smo s pomočjo delovnih zvezkov iskali določene slike, dopolnjevali naloge, najbolj navdušeni pa smo bili nad deli Ivane

Kobilce. Na našem seznamu ogleda je bil tudi Narodni muzej, ki nam je približal Zoisovo zbirko mineralov, okostja ptic in zveri, okostja gozdnih živali, poleg tega pa še druge zbirke. Obiskali smo tudi Prirodoslovni muzej, kjer smo si ogledali okostje brazdastega kita Leonore, fosile živali in rastlin ter še in še ...

Po ogledu muzejev in galerije smo se sprehodili po Prešernovem trgu, šli smo v Križanke, nato smo šli v prostore Mini teatra, v katerem smo si ogledali igro Sapramiška 2 - Sapramišja sreča. Kljub temu da je bila predstava namenjena malčkom, smo se tudi starejši zabavali in se smejali ob smešnih prigodah male miške, ki se ji je podrla hiška.

Po predstavi smo šli v restavracijo, v kateri smo že predhodno naročili pice, potem pa se sprehodili še po drugem delu Prešernovega trga, kjer smo si ogledali razsvetljavo praznične Ljubljane.

Po napornem dnevu smo se vkrcali nazaj na avtobus, kjer smo se celo pot nazaj zabavali ob dobri glasbi in bonbonih. V Dragatuš smo prispeli malo pred pol deveto zvečer, kjer smo se razšli in odšli vsak svojo pot - nekateri v posteljo, drugi na večerjo in potem spat.

Nina Helena Basarac, 9. r.

Junaki našega časa

6. 12. 2011 smo imeli predstavitev društva Za boljši svet Junaki našega časa. Na predstavitvi so bili učenci od 1. do 9. razreda.

Voditelj je najprej izbral tri učence, ki so predstavljali komisijo. Potem je izbral učenca, ki je pisal na tablo. Sledila je predstava zelo zanimivih junakov (manekenka, mama, glasbena zvezda, gradbeni delavec, športnik in pa medicinska sestra). Vsakemu junaku je komisija dala točke, ki so odločale, kdo bo zmagal. Za vsakega junaka je štél tudi naš glas.

Po predstavi smo imeli delavnice. V razredih smo se pogovarjali z junaki, ki so se nam prej predstavili. Nato smo odšli v telovadnico in se pogovarjali o tem, kaj smo se naučili. Prisotni so bili tudi predsedniki razredov.

Nato se je pričel pouk po urniku. Takšen dan je bil zelo zanimiv.

Špela Švajger, 8. r.

Astronomija

V četrtek, 2. 2. 2012, smo imeli učenci 6. razreda astronomijo - tehniški dan.

Izdelovali smo planete. Planete smo naredili iz kroglic, ki so bile iz stiropora. Potrebovali smo CD, šivanko in vrv. Kroglice, ki so bile iz stiropora, smo prebarvali z rumeno. Nato smo jih dali sušit na radiator. Medtem ko so se sušile, smo CD-je okrasili s svojimi najljubšimi barvami in vzorci. Ko so se kroglice posušile, smo jih prerezali. V šivanko smo dali vrv in zavezali na vozec. Nato smo šivanko potisnili

skozi eno polovico kroglice. Šivanko smo odrezali stran in na koncu vrvi smo pritrdili še eno vrv. Polovički smo prilepili na CD - vsako na eno stran. Planeti so bili končani.

Bil je lep dan.

Edita Juršak, 6. r.

Pohod

V ponedeljek, 30. 1. 2012, smo imeli šesti razred športni pohod v okolici Obrha. Ves šesti razred in učiteljica Julijana Turnšek Heij smo se z gospodom Denisom in gospo Jill zbrali ob 8. uri zjutraj v naši šolski jedilnici. Za zajtrk smo dobili žemljice, ki smo si jih lahko namazali z maslom in marmelado; dobili smo tudi banano.

Ko smo se okrepčali, smo se preobuli in odšli ven. Najprej smo odšli do učiteljičine hiše v Obrhu, kjer je pobrala tudi dva štirinožca, Kalo in Hano, nato smo se odpravili naprej.

Najprej smo prehodili delček gozdne učne poti, nato smo se od poti odcepili in hodili do sotočja rek Obrščice in Podturnščice. Učiteljica nam je o tej okolici povedala veliko zanimivih stvari. Med poslušanjem učiteljice sta Kala in Hana zagrizeno kopali. Nekoliko smo se že utrudili, zato smo se odločili, da se vrnemo nazaj, do učiteljičine hiše, na »pravi« kakav. Pred hišo smo se vsi sezuli, saj smo bili kar premočeni zaradi snega. V hiši smo se usedli skupaj za veliko mizo.

Po umivanju rok smo začeli pripravljati kakav. Učiteljica nam je povedala pravi postopek, saj če bi kakav takoj dali v mleko, bi ta plaval na vodi. Najprej smo vsak v svoj kozarec dali 1 veliko žlico kakava in nato še 3 čajne žličke sladkorja. Nato smo dodali malo vroče vode in premešali to zmes, da je nastala tekoča. Nato smo dodali vroče mleko, premešali in kakav je bil pripravljen. Ko smo popili, smo punce šle pogledat učiteljičino mucko Mici. Pred odhodom smo s priboljški za pse nahranili Kalo in Hano.

Nato smo naredili še krog po Obrhu. Na koncu pohoda smo se poslovili od Kale in Hane in se odpravili v šolo, kjer nas je že čakalo kosilo.

Ana Pavlinič, 6. r.

Tehniški dan – les

3. 2. 2012 smo imeli učenci 6. razreda tehniški dan. Izdelovali smo gugalnice iz lesa.

Najprej smo zažagali les, ki smo ga potem preluknjali. Nato smo navili vijake na les in jih trdno privili. Ko smo končali, smo vzeli mapo za tehniko in iz nje vzeli železo, da bo lahko gugalnica stala in se gugala.

Ta dan je bil zelo lep, saj smo delali iz lesa in se veliko naučili.

Kristjan Metež, 6. r.

OŠ Dragatuš v zimski šoli v naravi v CŠOD Gorenje na Pohorju

Ponedeljek, 29. 1. 2012

Bile so dolge priprave in nestrpnost, ampak je le napočil dan, ko smo se učenci 7., 8. in 9. razreda skupaj z učiteljema Ljiljano Jankovič in Srečkom Dražumeričem odpravili v zimsko šolo v naravi na Pohorje.

V ponedeljek zjutraj smo se odpravili ob približno 6.30. Poslovili smo se od staršev, bratov in sester. Čakala nas je dolga pot, zato so si nekateri učenci odpočili, nekateri pa opazovali pobeljeno pokrajino ob poti. Po dobrih 3 urah smo končno prispeli.

Najprej so nas pospremili v sobe in nam jih razkazali. Počasi smo se razpakirali in sledilo je kosilo. Jedli smo nabodala in pire krompir. Zaposleni so se nam predstavili in učitelja smučanja sta nam povedala nekaj pravil na smučišču. Po kosilu smo se odpravili v sobe in si naredili opremo ter odšli na avtobus. Vozil nas je Robert Babič, ki je tudi bil z nami na Pohorju. Smučišče Rogla je bilo oddaljeno približno 20 minut. Na smučišču smo si vzeli opremo in se razdelili v 3 skupine: prvo skupino so sestavljali začetniki, ki še niso stali na smučkah, v drugi skupini so bili tisti, ki so že stali na smučkah, in v tretji skupini so bili tisti, ki smučajo odlično. Po štirih dolgih urah smo se končno odpravili v dom.

Na toplem smo se ogreli in si slekli smučarsko opremo. Zatem smo poslušali FIS-pravila. Eden izmed zaposlenih v domu Gorenje nam je povedal pravila doma. Kmalu je sledila večerja. Bil je krompirjev golaž. Po večerji smo imeli astronomijo. Zopet smo se toplo oblekli, saj je bilo zelo mrzlo. Doma si niti nismo predstavljali, kakšne nizke temperature nas bodo pričakale. Pri astronomiji smo gledali zvezde in se tudi nekaj novega naučili.

Po dolgem in hladnem gledanju zvezd smo se preoblekli v pižame in se toplo zavili v odeje ter toplo zaspali po mrzlem in napornem dnevu.

Nastja Saje, 7. r.

Torek, 30. 1. 2012

Kot vsak dan, smo se tudi v torek morali vstati ob 7.00. Zajtrk smo imeli ob 7.30.

Po zajtrku smo se toplo oblekli za smučanje, ker je bilo zelo mrzlo. Od doma do smučišča smo se peljali 20 minut. Ko smo prišli do smučišča, smo si hitro obuli smučarske čevlje, naredili smučke in odšli na smučanje. Tam smo se nekateri tudi nekaj novega naučili. Smučali smo približno 4 ure. Nato smo utrujeni odšli do avtobusa. Pred avtobusom smo se preobuli in sneli smučke. Do doma smo se peljali 20 minut.

Odšli smo v stanovanje, kjer smo se preoblekli in pripravili za kosilo. Kot vedno, smo imeli zvečer različne dejavnosti. V torek smo imeli lokostrelstvo in plezanje po plezalni steni. Pred vsemi dejavnostmi smo imeli večerjo, ki je bila odlična. Ob teh dejavnostih smo se veliko novega naučili.

Zvečer smo pisali dnevnik, v katerem smo opisali vsak dan posebej. Nekaj do desetih smo odšli v sobe, se pripravili na spanje in ob 22.00 so se ugasnile luči. Vsi smo takoj zaspali.

Eva Mušič, 7. r.

Sreda, 31. 1. 2012

Zbudili smo se ob 7.00, odšli na zajtrk, ki je bil vedno dober. Po zajtrku smo se spet toplo oblekli in odšli na smučanje.

Do smučišča smo se peljali 20 minut. Ko smo prispeli, smo se preobuli v smučarske čevlje in nadeli smučke. Vsi smo hitro odšli na smučišče, se razdelili v 3 skupine in delali vaje, ki smo se jih naučili v teh dveh dneh, in nekaj novih nalog. Po napornem dopoldnevu smo izmučeni prikorakali do avtobusa, si sneli smučke in sezuli smučarske čevlje.

Na avtobusu smo nekateri počivali do doma. Po prihodu do stanovanja smo se preoblekli in odšli na kosilo. Na žalost so nam ta dan odšle 3 učenke. Takoj po kosilu smo imeli zelo kratek počitek, saj smo kmalu za tem odšli na tek na smučeh. Tam smo se razdelili po parih in naredili nekaj novih vaj. Ko smo se natekli, smo odšli v dom in se pripravili na večerjo.

Potem smo napisali dnevnik in kmalu za tem smo se pripravili na spanje.

Eva Mušič, 7. r.

Četrtek, 1. 2. 2012

Zbudili smo se ob 7.00 in odšli na zajtrk. Mize so bile že lepo pripravljene. Pozajtrkovali smo ter se v pol ure oblekli in pripravili na pot.

Tudi v četrtek smo se peljali do smučišča 20 minut. Ugotovili smo, da je bilo vsak dan bolj mrzlo, zato smo se vsak dan pogosteje hodili gret. Tudi ta dan smo smučali 4 ure.

Malico smo imeli ob enajstih. Takrat smo lahko malce poklepetali z drugimi skupinami. Ob enih smo se odpravili proti domu. Tam smo kosili in imeli eno uro počitka.

Ob sedmih nas je čakala večerja, po njej pa smo imeli igro pokaži, kaj znaš. Vsaka soba je morala pokazati eno točko. Bilo je zabavno. Ob devetih smo imeli športna tekmovanja, naša šola proti KDK-ju.

Tisti večer smo si izžrebali štartne številke za tekmovanje, ki je sledilo naslednji dan. Utrujeni smo se umili in odšli spat.

Ana Štajdohar, 7. r.

Petek, 2. 2. 2012

V petek smo se zbudili ob 7.00, polni novih pričakovanj. Hitro smo se oblekli, se spakirali (ter odnesli kovčke pred sobe) in odšli na zajtrk. Dežurni so prišli na zajtrk pet minut prej, da so pripravili mizo. Tudi hrano so prinesli na mizo. Hrana je bila zelo okusna. Za zajtrk sta bila namaz in kruh. Prav za ta dan pa ni smel manjkati čaj, saj je bilo na smučišču Rogla tisti dan najbolj mrzlo, in sicer - 21 stopinj Celzija.

Po zajtrku smo se dokončno oblekli in odšli po smučarske čevlje in čelade. Seveda pa nismo pozabili štartnih številčk za tekmovanje, ki smo jih izžrebali prejšnji dan.

Ko smo prišli na smučišče, smo se obuli, vzeli palice in smučke ter odšli do najbližje proge. Od tam smo se spustili do »Mašinžage«, kjer je bilo tekmovanje. Na startu je bila učiteljica športne vzgoje Snežka, na progi pa učitelj telovadbe Gregor. Na cilju sta vse tekmovalce pričakala učitelja Srečko Dražumerič in Ljiljana Jankovič. Vseh tekmovalcev skupaj je bilo 25. Vsi, ki smo že končali, smo odšli v bife Uniorček, kjer smo pomalicali in popili čaj. Po končanem tekmovanju smo še malo smučali.

Izmučeni smo se odpeljali v dom, kjer smo imeli kosilo. Tam smo se tudi preoblekli, vzeli svoje stvari in se odpravili domov. Vožnja nazaj se je zdela veliko krajša, saj jih je kar nekaj spalo. Ker pa je bil avtobus že tako ali tako umazan, smo si lahko kupili zaloge in jih v avtobusu pojedli.

Na postaji pred šolo v Dragatušu so nas že čakali starši, ki so nam pomagali odnesti prtljago.

Ana Štajdohar, 7. r.

ZAHVALA

OŠ Dragatuš, Svet staršev in učenci ter njihovi starši se zahvaljujemo spodaj naštetim donatorjem za finančna sredstva, ki so znatno pocenila prevoz in bivanje naših učencev 7., 8. in 9. razreda na Pohorju v zimski šoli v naravi.

Donatorji:

1. **ROBERT TOURS Marjan Babič s.p.**, Dragatuš
2. **Zavarovalnica TILIA d.d.**, Črnomelj
3. **Zavarovalna hiša LUIČ**, Črnomelj
4. **EKOKULT d.o.o.**, Dragatuš
4. **NLB d.d.**

22. otroški parlament v Črnomlju

V petek, 9. marca 2012, ob 8. uri je potekal 22. otroški občinski parlament v sejni sobi Občine Črnomelj. Udeležili sva se ga tudi jaz in Špela Švajger kot predstavnici naše šole pa tudi najina mentorica učiteljica Mojca Valenčak.

Na šolski parlament smo se pripravljali vsi predsedniki razredov naše šole. Letošnja tema je bila »Junaki našega časa: Kdo so in zakaj?«. Predsedniki naše šole smo imeli dva sestanka, na katerih smo se pogovorili o junakih, kaj sploh pomeni ime heroj ali junak, kakšni so vplivi ... Prebrali smo kar nekaj knjig in s tem spoznali takšne in drugačne junake in svojim razredom zadali naloge, naj predstavijo ali narišejo, opišejo svoje junake. Šesti razred smo naredili tudi plakat na to temo. Našo šolo krasijo risbice, opisi naših junakov ...

S Špelo sva bili izvoljeni, da našo šolo zastopava na občinskem parlamentu, ki so se ga udeležili še učenci OŠ Mirana Jarca Črnomelj, OŠ Loka Črnomelj, OŠ Vinica in OŠ Milke Šobar Nataše Črnomelj. Poslušala nas je tudi gospa županja Mojca Čemas Stjepanović. Srečanje je povezovala Petra Mišica.

Na srečanju smo se pogovarjali in ugotovili, da so naši junaki predvsem znani zvezdniki, risani junaki ..., vendar pa pozabljamo na junake, brez katerih danes ne bi bili samostojna država, ne bi imeli telefona ali imeli podpore družine, ko dobimo slabo oceno ... Junak pa je lahko hkrati naš idol, po katerem se zgledujemo. Junake vidimo le od zunaj, npr. kako je oblečen ..., ne vidimo pa, kaj je pretrpel, da je prišel do rekorda, slave ... Pomagajo nam izoblikovati naše življenje, osebnost pa tudi zunanjo podobo. Imajo lahko tudi negativne in pozitivne vplive. Včasih nas je pogovor zanesel na stranski tir, vendar smo na koncu izvolili tri predstavnike, ki nas bodo zastopali na regijskem otroškem parlamentu. Slike z občinskega parlamenta si lahko ogledate na spletni strani: http://www.lokalno.si/2012/03/10/75998/zgodba/Crnomaljski_otroski_parlament_Junaki_so_vsi_ki_nam_pomagajo/.

Eva Puhek, 6. r.

Otrokom v vrtcu predali prenovljeno ogledalo

Pri izbirnem predmetu likovno snovanje 1 smo prenovili staro ogledalo. Pri obnovi smo uporabili stare razbite ploščice, ki smo jih nalepili na okvir ogledala in nato »zafugirali«. Nastal je zelo lep okras v tehniki mozaika. Učenci likovnega snovanja 1 so spoznali delo dekoraterja - notranjega oblikovalca in delo keramičarja.

Otroci v vrtcu so bili zelo navdušeni nad novim ogledalom, saj ga bodo zdaj še raje uporabljali. Ogledalo pa bo služilo tudi kot lep okras igralnice.

Učenci IP likovno snovanje 1 z mentorico Jasmino Kobe

Čistilna akcija (Sela)

Pot smo začeli pri Ivanki Šušтариč. Hodili smo do Goleka. Tam smo vzeli s seboj še Uroša Kralja, Tima Bukavca Kralja in Dašo Bahor. Nato smo odšli do Dragatuša in s seboj prinesli 3 vreče smetja.

Kristjan Metež, 6. r.

Športni dan 1. in 2. razreda

V ČETRTEK, 16. 2. 2012, SMO IMELI UČENCI 1. IN 2. RAZREDA ZIMSKI ŠPORTNI DAN.

TAKOJ PO ZAJTRKU SMO OBLEČENI V PAJACE IN ZAVITI V ŠALE IN ROKAVICE ODKORAKALI NA POT. BILI SMO DOBRE VOLJE, SAJ SMO SI ZA POHOD IZBRALI PREKRASEN ZIMSKI DAN. POT NAS JE PELJALA MIMO VASI PODLOG IN BRDARCI NA ČREŠNJEVEC DO MALE LAHINJE. MED POTJO SMO SE USTAVILI IN SE OKREPČALI S ČAJEM IN PRIGRIZKOM IZ SVOJEGA NAHRBTNIKA. NA ČREŠNJEVCU SMO SE KEPALI, VALJALI PO SNEGU, SE DRSALI IN IZ SNEŽNIH PLOŠČ DELALI SNEŽAKE.

V ŠOLO SMO SE VRNILI S KOMBIJEM UTRUJENI, A ZADOVOLJNI.

Učenci 1. in 2. r. z učiteljicama

Športni dan – športne igre

Zadnji dan januarja v torek smo imeli učenci od prvega do šestega razreda športni dan, in sicer športne igre. Igre so se začele ob osmi uri v šolski telovadnici, ko smo začeli pripravljati blazine in ostale stvari za igre.

Najprej smo se razdelili v osem skupin, zbirali smo učenci šestega razreda in tudi učenec iz petega razreda. Pričeli smo z raznimi športnimi igrkami, ki so jih nadzirale učiteljice, vodja je bila učiteljica Sabina Lukežič. Tekmovali smo ločeno; najprej štiri skupine, nato pa še ostale štiri. Igre so bile zanimive in zabavne, od najlažjih do najtežjih. Postavljanje kegljev, skakanje z žogo med nogami, metanje obroča na palico ... Postopoma smo hodili na malico, nato pa smo imeli še daljši odmor. Nadaljevali smo z igrami. Učiteljice so določile prva tri mesta; prvo so dobili »športniki« skupine Mihaela Klobučarja. Za drugo mesto sta se potegovali skupini Eve Puhek in Veronike Plut. Veronikina skupina je izbrala igro postavljanje kegljev, Evina pa plazenje in skakanje čez ovire. Drugo mesto je zasedla skupina Eve Puhek, tretje pa skupina Veronike Plut. Podelili so sladke nagrade, ki smo jih rade volje pojedli.

Športnega dne je žal bilo konec. Športni dan je bil naporen, a zanimiv, ker smo tekmovali in se hkrati športno zabavali. Najljubša igra nama je bila metanje obročev na palico.

Eva Puhek in Veronika Plut, 6. r.

V torek, 31. 1. 2012, smo imeli učenci od 1. do 6. razreda športne igre. Športne igre so se začele ob osmih. Potekale so v telovadnici OŠ Komandanta Staneta Dragatuš. Še pred tekmovanjem smo morali postaviti poligone in blazine. Tekmovanje je vodila Sabina Lukežič. Skupine smo izbirali učenci šestega razreda, da je bilo najbolj pravično. Ker je bila telovadnica premajhna in je bilo težko nadzirati toliko otrok, smo osem skupin razdelili v dve večji skupini.

Najprej so tekmovalle prve štiri skupine in ko so te končale, so bile na vrsti ostale štiri. Tako smo se skupine vedno izmenjevale. Prva igra je zahtevala tek čez ovire in plazenje pod ovirami. Ostale igre so prav tako zahtevale previdnost, koncentracijo in hitrost.

Med igrami smo imeli rekreativni odmor in malico, da smo se spočili ter okrepčali.

Športne igre smo končali s podelitvijo priznanj in nagrad. Prvo mesto je zasedla skupina Mihaela Klobučarja, ki je za nagrado dobila čokoladi. Za drugo mesto pa sta se potegovali skupini Veronike Plut ter Eve Puhek. Po odločnem tekmovanju je Evina skupina zasedla drugo mesto, Veronikina pa tretje. Evina skupina je za nagrado dobila čokoladne piškote, Veronikina pa bonbone. Najzanimivejša igra je bila tista, ki je zahtevala hitrost.

Po končanem tekmovanju smo imeli odmor, ki je trajal pol ure. Ko se je odmor končal, so v posameznih razredih potekale razne delavnice.

Miha Babič, 6. r.

V torek, 31. 1. 2012, smo imeli športne igre. Udeležili smo se jih učenci od 1. do 6. razreda. Športni dan smo začeli ob 8.00. Razdelili smo se v 8 skupin.

Najprej smo začeli s tekom čez in pod ovirami, nato je sledila igra - potiskanje žoge pod oviro z obročem, tek s stožcem na glavi, tek po vseh štirih (kolebnica na trebuhu). Nato je sledil tek z badminton loparjem in teniško žogico, metanje obroča na palico, nošenje žoge med kolena (sonožno skakanje z žogo), tek s postavljanjem in pobiranjem treh kijev (na črti), nošenje treh različnih žog, vodenje žoge z nogo in podajanje žoge. Vmes smo imeli malico - kruh in pašteto.

Po igrah so sledili rezultati. Najboljša ekipa je bila ekipa Mihaela Klobučarja, druga je bila ekipa Eve Puhek, tretja pa ekipa Veronike Plut.

Najljubša igra nama je bila tek pod in nad ovirami. Ta dan smo se imeli zelo lepo.

Ana Pavlinič in Eva Švajger, 6. r.

V torek, 31. 1. 2012, smo imeli športni dan. Imeli smo športne igre. Sodelovali smo učenci od 1. do 6. razreda. Ob 8.00 smo se zbrali v telovadnici in razdelili v skupine. Razdelili smo se v 8 skupin. Vsaka skupina je imela svojega vodjo. Ko smo se razdelili, smo začeli z igrami.

Imeli smo devet različnih iger. Prva igra je bila preskakovanje in plezanje pod ovirami. Druga je bila potiskanje žoge pod oviro z obročem. Nato je sledila igra, pri kateri smo morali na glavi nositi stožec. Za to igro je sledilo še nekaj iger. Najzanimivejša igra je bila, ko smo morali metati obroč in zadeti palico. Palico je bilo zelo težko zadeti, zato smo morali to igro ponoviti, saj sta bili dve ekipi izenačeni.

Na koncu športnega dneva so učiteljice povedale rezultate in podelile priznanja in nagrade za najboljše 3 skupine. Tretje mesto je dobila skupina Veronike Plut, drugo mesto je dosegla skupina Eve Puhek, prvo mesto pa je dobila skupina Mihaela Klobučarja. Pri igrah smo se zelo zabavali in glasno navijali.

Maja Šterk, 6. r.

Naravoslovni dan – zdrava prehrana

V PETEK, 17. 2. 2012, SMO IMELI UČENCI 1. IN 2. RAZREDA NARAVOSLOVNI DAN O ZDRAVI PREHRANI. POGOVARJALI SMO SE O ZDRAVI, MANJ ZDRAVI IN NEZDRAVI HRANI. SVOJE VTISE SMO PRENESLI NA PREHRAMBENO PIRAMIDO, KI SMO JO IZDELOVALI V DVEH SKUPINAH.

ZADNJI DVE URI SO SE UČENCI PREIZKUSILI V PRIPRAVI SADNEGA NAPITKA IN NABODALA. NAJBOLJ SO UŽIVALI OB POKUŠINI SVOJIH IZDELKOV. UČENCI SO DOBILI RECEPT ZA PRIPRAVO LE-TEH IN DOMAČO NALOGO, DA TO ŠE ENKRAT PONOVIJO DOMA.

SADNA NABODALA

Sestavine:

- različno sadje (jabolka, banane, kivi...)
- tablica čokolade
- pol lončka sladke smetane

Postopek:

Sadje operemo, če je potrebno, olupimo in ga narežemo na poljubne oblike. Koščke sadja nabodemo na paličice. Segrejemo sladko smetano in v njej stopimo tablico čokolade. Ko je omaka pripravljena, jo vlijemo v posodico in postavimo na mizo. Sadna nabodala namakamo v omako in veselo sladkanje se začne!

BANANIN FRAPE

Sestavine:

2 zreli banani, vanilin sladkor, sladkor, mleko

Postopek:

Dve zreli banani damo v palični mešalnik, dodamo mleko in zmeljemo. V zmes dodamo vanilin sladkor in sladkor ter mešamo, da se sladkor popolnoma raztopi!

Nato bananin frape prelijemo v kozarce, dodamo košček banane in frape je končan.

Učenci 1. in 2. razreda z učiteljicama

**Spoznavanje poklicev pri izbirnem predmetu likovno snovanje 1 –
vrtar, krajinski arhitekt**

ZAHVALA VRTNARIJI KANOFLEUR ZA SPONZORSTVO

Konec meseca septembra 2011 smo se pri izbirnem predmetu likovno snovanje 1 srečali s poklicem vrtnarja in krajinskega arhitekta. V ta namen smo na vrt naše šole povabili g. Mihaela Mravince iz Vrtnarije Kanofleur iz Vinice, ki se je z veseljem odzval našemu povabilu.

Predstavil nam je svoj poklic vrtnarja, nas tudi naučil, kako se vrt uredi, vse od priprave gredice do zasaditve rastlin in končne dekoracije s kamenjem in lubjem. Zasadili smo nekaj grmov in rož trajnic.

Zahvaljujemo se g. Mravincu in njegovi Vrtnariji Kanofleur iz Vinice za predstavitev svojega poklica ter pomoč in delo pri ureditvi gredice. Posebej pa se zahvaljujemo za delno sponzorstvo rastlin, ki smo jih skupaj zasadili na našem vrtu v okolici šole Dragatuš. Z njegovo pomočjo je okolica naše šole lepša in bolj urejena.

Pri delu smo ugotovili, da je poklic vrtnarja izredno zanimiv in ustvarjalen. Vrtnar mora imeti vedno veliko idej pri svojem delu in izreden občutek za obliko, barvo in estetiko. Obenem smo tudi uživali, saj je bilo zelo zanimivo. Pri uri smo si veliko zapomnili in vso to znanje bomo z veseljem še kdaj uporabili.

Učenci izbirnega predmeta likovno snovanje 1 z mentorico Jasmino Kobe

Tehniški dan – življenje nekoč in danes

V SREDO, 5. 10. 2011, SMO IMELI TEHNIŠKI DAN. S KOMBIJEM SMO SE ODPELJALI V VELIKI NERAJEC.

OGLEDALI SMO SI ZELO STARE HIŠE. PRVA JE BILA ZGRAJENA IZ LESA, DRUGA JE IMELA STREHO IZ SLAME. POSTELJE SO BILE IZ KORUZNEGA PERJA. VIDELI SMO ŠE VELIKO STARIH REČI. PRIPOVEDOVALI SO NAM O ŽIVLJENJU V STARIH ČASIH.

BILO JE ZELO LEPO.

Alja in Monika, 2. razred

Hiša eksperimentov

V četrtek, 29. 3. 2012, sta našo šolo obiskala Grega in Tina, ki sta nam prikazala različne logije/vede.

Prva se je pričela ob 11. uri in je trajala eno uro. Ime te logije je bilo plinologija. Predstavila sta nam več plinov, kot so žveplov heksafluorid, dušik, helij ... Govorila sta s helijem in žveplovim heksafluoridom. Bilo je zabavno. Helij sva poskusila tudi učitelj športne vzgoje Srečko Dražumerič in jaz.

Najbolj mi je ostal v spominu poskus s svečo in raketo. Pri poskusu s svečo je Grega postavil kozarec na svečo in nato je plamen ugasnil, saj ni imel več kisika. Pri raketi je v posodico za film dal vodo in šumečo tableto. Nato je pokril posodico in raketa je poletela v zrak.

Imela sta še dve predstavitvi, in sicer ob 14. uri za vse zaposlene in ob 16. uri za krajane.

Ana Štajdohar, 7. r.

Obrtni sejem v Ljubljani

V petek, 23. 3. 2012, smo učenci 7. in 8. razreda odšli na Obrtni sejem v Ljubljano. Ob 8. uri smo se zbrali pred šolo, kjer nas je pričakal avtobus. Na poti smo pobrali tudi učence OŠ Loka, OŠ Mirana Jarca, OŠ Semič in OŠ Milke Šobar Nataše.

Na poti smo se spoprijateljili z veliko učencev iz drugih šol. Vmes smo imeli kratek postanek. Ko smo prispeli, smo odšli v halo, v kateri so se dogajale vse predstavitve poklicev. Najprej smo imeli pol ure prostega časa in smo se potikali po raznih stojnicah. Čez čas so nas učitelji poklicali in razdelili smo se v skupine po 3. Po skupinicah smo obiskovali stojnice. Lahko smo sodelovali tudi na kvizu Lepo je biti podjetnik. Imeli so tudi kozmetiko, peko, prodajo in izdelavo nakita, torbic, oblek ... Bilo je zanimivo in zabavno.

Po končani predstavitvi smo se usedli na avtobus in odšli domov. Puščali so nas po postajah.

Ana Štajdohar, 7. r.

Orientacijski pohod

V sredo, 28. 3. 2012, smo imeli učenci od 1. do 9. razreda športni dan - orientacijski pohod. Prejšnji dan smo izbrali skupine, ki jih je bilo devet. Vsaka skupina je dobila svojega vodjo. Pred šolo smo se zbrali ob 8.00.

Vsaka skupina je pred startom dobila svoj list, na katerem so bila navodila o poteku poti in vprašanja. Pot nas je vodila po Dragatušu, tako da se ni mogel nobeden izgubiti.

Prva skupina je odšla na pot ob 8.15. Ostale skupine, ki so čakale na start, so bile v telovadnici in se pripravljale na tekmovanje. Skupine so se odpravile na pot vsakih 15 minut.

Tisti, ki so začeli z orientacijo kasneje, so na zunanjem igrišču delali poligon, ki se je prišteval času prihoda. Tisti, ki so z orientacijo začeli prej, so naloge na poligonu opravili, ko so prišli s poti.

Ko so prišle vse skupine na cilj in so opravile vse naloge, smo se še igrali na igrišču ali v parku ter čakali na rezultate. Učitelj Srečko Dražumerič je razglasil prve tri skupine, ki so jih sestavljali učenci od 1. do 4. razreda, in prve tri skupine, ki so jih sestavljali učenci od 5. do 9. razreda.

Učenci od 1. do 4. razreda:

1. mesto: Jan Perko, Tilen Hudelja, Kristjan Simonič, Kevin Tilen Kuretič, Matic Matkovič, Uroš Kralj (nagrada - pica)
2. mesto: Kevin Požek, Klara Markovič, Alja Deržaj, Ana Peršič, Tim Bukovec Kralj, Leon Pavlinič (nagrada - 2 čokoladi)
3. mesto: Daša Bahor, Nika Kuzma, Luka Kump, Valentina Čavič, Lara Hudelja, Neja Klepec, Tara Vranič (nagrada - bonboni)

Učenci od 5. do 9. razreda:

1. mesto: Jakob Pešelj, Tjaša Rogina, Eva Mušič, Kristjan Metež, Sara Puhek (nagrada - plavanje v toplicah)
2. mesto: Aljaž Babič, Žana Jesih, Miha Babič, Maja Šterk, Kristjan Peršič (nagrada - pica)
3. mesto: Kristjan Rožman, Eva Puhek, Domen Rožman, Nina Rogina, Žiga Gašperič (nagrada - bonboni)

Ta dan je bil zelo lep dan. Lahko bi ga ponovili večkrat na leto.

Eva Mušič, 7. r.

Pobiranje dvoživk v kalu v Hrastu

Učenci šestega razreda smo se 20. 3. 2012 odpravili v Hrast pri Vinici, kjer smo se udeležili akcije »Pomagajmo dvoživkam prečkati cesto«, ki jo organizira Zavod RS za varstvo narave.

Tako smo se vsi z učiteljico in s hišnikom odpravili proti kalu, kjer nas je pričakala vodička, ki nam je razdelila vedra in rokavice ter učne liste, na katere smo pisali, koliko in katere vrste dvoživk smo našli. Po skupinah smo odšli na različne lokacije, kjer smo pomagali dvoživkam. Največ je bilo krastač. Opazili smo tudi rjave žabe, pupkov pa žal ne. Tako smo sami učenci pripomogli tristošestdeset dvoživkam, hišnik pa je pomagal kar šeststotim. Skupaj smo torej pobrali okoli devetsto žab, ki so z našo pomočjo varno prispele v kal.

Mogoče bi bilo dobro, da bi se večina ljudi zavedala, da žabe prečkajo cesto, in bi v ta namen vozili previdneje in počasneje. Tudi žabe so živa bitja, tako kot mi. Slikice:

<http://www2.arnes.si/~osnmksd2/fotogalerije/dvozivke/fotogalerija.htm>

Eva Puhek, 6. r.

V torek, 27. 3. 2012, smo imeli učenci 4., 5., in 6. razreda na šoli prvo, drugo in tretjo uro obisk organizacije JUMICAR.

Prvo uro smo imeli predavanje z gospodom Zmagom Brelcem. Govorili smo o splošnih prometnih pravilih. Povedal nam je veliko zanimivih in poučnih stvari o prometu. Najlepše pa je bilo tudi, da smo se zelo zabavali in se smejali. Ko je zvonilo, smo se vsi odpravili na malico.

Nato smo se odpravili na vožnjo s pravimi mini avtomobili na bencin. Na našem šolskem igrišču nas je pričakal še en gospod, ki nas je razdelil v sedem skupin, saj nas je bilo več kot avtov. Vsi smo potrpežljivo čakali na vrsto za vožnjo, saj se nam je zdel poligon, po katerem se naj bi vozili, zelo zanimiv in zabaven. Veliko učencev nas je bilo živčnih, saj nismo vedeli, kako bo, ko bomo prišli na vrsto. Ko se je to zgodilo, je bilo nekaj učencev strah, potem pa so ga le premagali.

Ko smo vsi končali z vožnjami, smo morali hitro oditi nazaj k pouku, saj so prišli tudi učenci iz drugih šol. In tudi oni so hoteli priti na vrsto za vožnjo ☺.

Ana Pavlinič, 6. r.

Novoletni koncert

Novoletni koncert, ki se je odvil v telovadnici 22. 12. 2011, smo najbolj neučakano pričakovali učenci 6. razreda. To je bil prvi koncert, ki smo ga vodili s pomočjo učiteljice Nataše Podhostnik. Za uspešno izvedeno vodilno in povezovalno vlogo smo si zaslužili tudi lepe ocene.

Nastopali so vrtec, tamburaši Dobroč, otroški in mladinski pevski zbor, dekleta iz 7. razreda s plesom, igralci na sintetizator, kitaro, violino, violo, harmoniko, klarinet in saksofon. Špela Švajger, zmagovalka Poguma velja, je znova zapela pesem. Na odru so pristala tudi starejša dekleta, ki so osnovno šolo že prerasla, a so v preteklih letih zmagovala na Korajži velja (Polona Gorše, Monika Kocjan, Špela Šuštarč in Anja Pešelj). Gašper Toman in Larisa Husič sta svojo točko odlično odplesala. Na koncu si je oder pridobil tudi ravnatelj Stanislav Dražumerič.

Med koncertom smo izvedli tudi krajši odmor in za pogostitev obiskovalcev in nastopajočih je poskrbela kavarna, ki so jo pripravili učenci 8. in 9. razreda.

Veronika Plut, 6. r.

Pogum velja in Novoletni bazar

V petek, 9. 12. 2012, smo imeli prireditev Pogum velja, kjer so se zbrali vsi pogumneži naše šole.

Med pripravljanjem Novoletnega bazarja so imeli pogumneži (pevci) generalko, da bi dobro izvedli nastop. Mladih pogumnežev je bilo 16. Končno je prišel trenutek nastopa vseh pogumnežev in pesmi, ki so si jih izbrali sami ali pa je na pomoč priskočila učiteljica glasbe Anželika Mitrović. Po koncu vseh nastopajočih so izbirali zmagovalca.

Čeprav so bili vsi nastopi prečudoviti, je postala skupna zmagovalka Poguma velja 2011 Špela Švajger. Bila nam je zelo všeč. Za konec nam je ponovno zapela svojo zmagovalno pesem.

Po pevski prireditvi smo imeli Novoletni bazar, kjer smo prodajali različne stvari, ki so jih naredili učitelji in učenci. Izdelki so bili lepi, zato jih je tudi veliko ljudi kupilo.

Ta večer je bil zelo zanimiv.

Eva Mušič, 7. r.

Naravoslovni dan – zdravstvena vzgoja

V sredo, 11. 4. 2012, smo imeli učenci 5. razreda v šoli naravoslovni dan z medicinsko sestro Mirno Nemanič in našo učiteljico. Tema naravoslovnega dne je bila zdravstvena vzgoja.

Pogovarjali smo se o dveh temah: osebna higiena in puberteta. Najprej smo na listke zapisali svoja mnenja, kako bi opisali ta dva pojma. Ko smo kasneje z učiteljico obe temi natančneje obdelali, smo opazili, da imamo kar dobro predznanje o omenjenih zadevah.

Učiteljica nam je higieno prikazala na konkretnih primerih in s pomočjo fotografij. Pogovarjali smo se, kako naj poskrbimo zase - za svoje telo, glavo in lasišče, zobe, nohte idr. Videli smo tudi fotografije neustrezne osebne higiene različnih ljudi.

Zanimivejša je bila tema o odraščanju. Predvsem smo se pogovarjali o spremembah, ki jih opazimo pri dekletih in fantih v obdobju pubertete. Pri spremembah deklet in njihovega telesa smo se ustavili pri menstruaciji. Učiteljica je natančno razložila, zakaj in kako pride do tega. Tudi fantom, čeprav so se nekateri smejali, je bila tema zanimiva. Obratno je bilo zanimivo tudi tisto, kar zadeva samo fante: nočni izliv, mutacija, brki ...

Prav tako nam je veliko stvari razložila še medicinska sestra Mirna Nemanič, ki prihaja iz Zdravstvenega doma Črnomelj. Še enkrat smo slišali spremembe, ki jih bodo na svojih telesih opazili dečki, in tiste, ki so v času odraščanja značilne izključno za deklice. Ga. Mirna se je osredotočila predvsem na zgradbo spolovil obeh spolov. Tako smo si lažje predstavljali delovanje vseh

stvari, povezanih z odraščanjem, spolnostjo. Pogovarjali smo se tudi o odnosih s starejšimi, starši. Odraščanje je namreč obdobje, ko želimo stvari opravljati po svoje, brez nadzora staršev, zato večkrat pride tudi do konfliktov, nesporazumov in preprirov znotraj družine.

Ob koncu predstavitev smo si pogledali še knjigi, ki na nivoju osnovnošolcev opisujeta omenjene spremembe oziroma puberteto, nato pa smo reševali testa za fante in za dekleta, kjer smo preverili naše znanje o puberteti oz. osebni higieni.

Bilo nam je zabavno. Sprva nas je bilo sram, in smo se smejali, kasneje pa smo bili vse bolj resni, sproščeni in smo se lažje pogovarjali o tej temi. Spoznali smo, da vsega o sebi še ne vemo, saj je bilo kar nekaj stvari za nas novih. V prihodnosti bomo svoje telo opazovali in ugotavljali, kako se le-to spreminja. Vedeli bomo, da je to normalno in da smo v času odraščanja, obdobja, ki so ga dali vsi odrasli že skozi in nas zato tudi razumejo.

Učenci 5. razreda

Shema šolskega sadja

Shema šolskega sadja je ukrep skupne kmetijske politike EU. Namen tega ukrepa je, da bi otroci uživali več sadja in zelenjave. Zainteresirana šola se za vsako šolsko leto prijavi v shemo, kjer ji Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja dodeli predvideno višino pomoči za šolsko leto.

Na OŠ Dragatuš dobimo sadje ali zelenjavo enkrat na teden, in sicer ob sredah. Največkrat smo dobili jabolka. Sladkali smo se že tudi s hruškami, z lešniki, orehi, s slastnim rdečim korenčkom in sočnimi jagodami.

Sadje imam kot večina mojih sošolcev zelo rad in nam je všeč, da dobimo sadje še poleg šolske malice. Še boljše pa je, da za to ne rabijo prispevati naši starši.

Upamo, da se bo te akcije tudi v bodoče udeleževalo čim več pridelovalcev različnega sadja in zelenjave in bo s tem naš šolski jedilnik še pestrejši.

Marko Bahor, 7. r.

Zdravstvena vzgoja

V četrtek, 12. 4. 2012, smo imeli učenci 7. razreda 3. in 4. šolsko uro zdravstveno vzgojo.

Gospa Mirna Nemanič nam je predavala o alkoholu in tudi mi smo morali veliko povedati. Najprej smo se razdelili v 5 skupin in vsaka skupina je dobila učni list za reševanje, na temo ALKOHOL. Imeli smo par minut časa, da smo izpolnili učni list in potem je vsaka skupina povedala svoje rešitve in mnenja o alkoholu.

Spoznali smo veliko novega (zakaj je alkohol škodljiv, koliko na dan je priporočljivo, da ga popijejo ženske in moški, kako lahko pripravimo zabavo brez

alkohola ...). Kot smo že vedeli, nam je gospa Mirna velikokrat ponovila, da alkohol ni priporočljiv za otroke in prekomerno uživanje **ŠKODUJE ZRAVJU**.

Bilo je zelo poučno in zanimivo.

Tjaša Rogina, 7. r.

Zdravstvena vzgoja

V petek, 6. aprila, nas je 8. in 9. razred obiskala medicinska sestra iz ZD Črnomelj, ki nam je prišla povedat nekaj stvari o spolnosti.

Razložila nam je, kaj sploh pomeni spolnost, katere so njene posledice, pri katerih letih naj bi prvič stopili v spolni odnos in s kom naj bi prvič stopili v spolni odnos. Predstavila nam je zaščite pri spolnem odnosu.

Nekaj stvari o spolnosti smo že vedeli, nekatere pa smo s pomočjo PowerPoint predstavitev še dodatno izvedeli.

Za konec nas je medicinska sestra razdelila v 5 skupin in nam dala pripravljene liste, na katerih so bile napisane različne zgodbe in vprašanja. V skupini je nekdo prebral zgodbo in potem smo vsi skupaj v skupini odgovarjali na različna zastavljena vprašanja. Svoje ugotovitve smo na koncu prebrali svojim sošolcem.

Bila je zanimiva in predvsem poučna ura z medicinsko sestro. Želimo si, da bi imeli še kdaj takšno uro, pri kateri bi izvedeli še kaj več o človeškem telesu in zdravju.

Tanja Mihelič, 8. r.

Zdravstvena vzgoja – 6. razred

12. 4. 2012 smo imeli učenci 6. razreda zdravstveno vzgojo. Zbrali smo se v učilnici, kjer nas je pozdravila ga. Mirna Nemanič, ki nam je v naslednjih dveh urah predavala o spolni vzgoji, puberteti in zaljubljenosti.

Najprej smo izvedeli nekaj o spolnosti preko PowerPointa, nato razliko med dobrim in slabim odnosom med partnerjema, o anketi, ki je bila opravljena med srednješolci, o spolnih odnosih, o kontracepciji, kakšna je razlika med tem, ko si zaljubljen ali ko nekoga res ljubiš ... Omenili smo tudi bolezni, ki se prenašajo s spolnimi odnosi.

Naslednjo uro smo opravili test o vsem, kar smo povedali prej. Večna nas je ugotovila, da smo na dobri poti, nekatere pa je še malo zanašalo. Prepisali smo tudi naslove knjig in spletnih strani, če bi imeli kakršne koli težave. Ena dobrih: <http://www.tosemjaz.net/>.

Razdelili smo se v tri skupine in dobili učne liste. Prva in druga skupina sta imeli list s težavami v puberteti pri dekletih: sramne dlake, menstruacija, razvijanje prsi ..., in pri fantih: mutacija glasu, mokre sanje, brki ... Tretja

skupina je imela razlago o zaljubljenosti, kaj pomeni biti ljubljen, kakšni so znaki, ko si v nekoga zaljubljen in ko je ob tebi, o zmenkih ...

Pregledali smo liste, se zahvalili predavateljici za nekaj, kar nam bo v najstniških letih zelo koristilo, in odšli nazaj k pouku. Na trenutke smo se med drugim tudi smejali, a se zavedamo, da takšna pač je puberteta.

Eva Puhek, 6. r.

Predavanje o Indiji

V četrtek 19. 4. 2012 ob 8.00 nas je obiskal Andrej Šumec iz Ljubljane, ki ga je v goste povabila učiteljica geografije in zgodovine prof. Mojca Valenčak.

Ker se je, kot vsako leto, odpravil tudi lani na popotovanje po drugih državah, nam je v četrtek prišel predstaviti svoje popotovanje po Indiji. Lansko poletje se je skupaj s svojo ženo odpravil na letalo, ki ju je odpeljalo do Indije.

Predstavitelj nas je tako zelo navdušila, da smo ga dve uri tiho gledali in poslušali. Predstavil nam je njihovo vero ter pokazal veliko slik reke Ganges, ki je njihova sveta reka. V njej se Indijci okopajo, saj verjamejo, da so se oprali vseh svojih grehov. Nekaterim je to življenjski cilj, da bi se kopali v tej reki. Obiskal je tudi ostale znamenite kraje.

Njegovo dvaindvajsetdnevno potovanje nam je predstavil v dveh zanimivih urah.

Nastja Saje, 7. r.

Projekt Rastem s knjigo

Novembra 2011 smo učenci 7. razreda obiskali splošno knjižnico Črnomelj. Zjutraj smo se od šole odpeljali v knjižnico, ki se nahaja v Črnomlju.

Tam smo imeli kratko predavanje o zgodovini te knjižnice in predstavitev projekta »Rastem s knjigo«. Vsako leto sedmi razred dobi darilno izdajo Mladinske knjige, da bi nas to spodbudilo k branju. Dobili smo knjigo Dese Muck Blazno resno o šoli. Pred prevzemom knjige pa smo si tudi ogledali predstavitev knjige, dobili smo anketo o knjižnici, ki smo jo takoj rešili in seveda oddali.

Preden smo odšli, smo dobili težko pričakovano knjigo, ki smo jo radi prelistali, doma pa seveda natančno prebrali.

Kaja Metež, 7. r.

DRAGATUŠEC V VRTCU

Vrtec pri Osnovni šoli Komandanta Staneta Dragatuš stoji na robu Krajinskega parka Lahinja v Beli krajini. Vodilo vseh nas, tako majhnih kot velikih je, da ohranimo okolje čisto za kvalitetno življenje. V vrtcu poskušamo spremeniti naše slabe navade in ozavestiti otroke, preko njih tudi starše, o povezanosti, ljubezni in spoštovanju do narave. Otroci imajo možnost, da spoznavajo naravo v vseh letnih časih, črpajo iz nje spoznanja in uživajo v trenutkih, ko se zlijejo s pokrajino, ki jih obdaja.

Letošnja pomlad je bila zelo muhasta. Toplo, včasih prav vroče, suho vreme nam je omogočilo, da smo večji del dopoldneva z otroki bili zunaj. V okolici naše šole so travniki, polja in poljske poti, katere so se napolnile z glasovi otrok, ki so opazovali prebujanje cvetlic, popkov na vejah dreves, ki so napenjali in zacveteli v nežnih pomladnih barvah. Otroci so prepoznavali cvetove jablan, hrušk, marelic in cvetočih grmičkov, ki so jih že obletavale prve čebele. Kričanje otroke se je slišalo daleč naokoli, a ko nam je na hip uspelo zapreti usta in prisluhniti, smo slišali petje ptic, ki so se skrivale v krošnjah ozelenelih dreves. Poslušati njihovo petje z zaprtimi očmi je bilo za otroke izziv (saj veste, kako težko je biti v naši skupini tiho), saj melodije, ki so se slišale iz narave, so bile za njih novost, predvsem pa tišina, ki se je razlegala kratek čas po travniku. Minil je ta trenutek tišine in že se je oglasil prvi otrok, ki je potegnil za seboj še ostale otroke in z glasom preglasil petje ptic. Njihovo pozornost je potegnil metulj. »Lej ga,« je rekla Lana in pokazala s prstom nanj. Oči otrok so poiskale metulja v letu. »Kdo ga ujame?« sem vzpodbudila otroke, ki so se na pobudo odzvali in se kriče pognali v tek za metuljem.

»Mravlja!« je glasno zavpila Gaija in preglasila mali pevski zborček. Otroci so v trenutku utihnili in stopili do deklice, ki je čepela nedaleč stran od nas in opazovala mravljišče. Oglledali smo si mravlje, ob tem pa komentirali, da smo mi res veliki, mravlje pa tako majhne. Male, črne živalce so lezle v koloni in izginjale v mravljišču, prihajale so vedno nove. Trenutna situacija je dala navdih, pa tudi poučno debato o tem, da živali, tako na travniku, kot v gozdu pustimo v njihovem okolju, saj so koristne za ljudi, pa tudi za okolje.

Otroci radi tečejo, vedno so v gibanju. Predvsem starejši otroci so hitri, zato imava z Alenko dogovor: sama tečem z otroki naprej, medtem ko Alenka ostane v ozadju z mlajšimi otroki.

Z otroki tekmujem, kdo bo hitrejši. Pri teku se moram kar potruditi, saj so starejši otroci hitri. Tudi tokrat je bilo tako, na cilj sem pritekla med prvimi - ta je bil na koncu dolge njive. Počakali smo, da so še ostali otroci, ki so tekli za nami, prispeli do nas. Medtem ko smo jih čakali, sem predlagala, da pogledajo, kaj raste na njivi. »Oh, ta solata!« je rekel Žan. »Zakaj pa to?« sem ga vprašala. »Prav rada

imam solato.« Deček me je le pogledal, a me je branila Neja: »Tudi jaz imam rada solato!« Pogovor sem napeljala tako, da so otroci prišli do opredelitve solate - to je zelenjava in je dobra za naše zdravje. Med pogovorom so prišli do nas tudi vsi otroci z Alenko. Prešteli sva otroke in določili sva naš drugi cilj, ki je bil pod drevesi akacij.

S starejšimi otroki sem spet tekla naprej in naša skupina, ki je bila najhitrejša, se je res ustavila pod drevesi akacije. Tu je bilo nekaj podrtih dreves. Rok je med prvimi splezal na podrto drevo, pridružili so se mu še ostali otroci in se preizkusili v svojih plezalnih sposobnostih. Za mlajše otroke splezati na deblo ni bilo lahko. Z Alenko sva jih opazovali pri njihovih poizkusih: obešali so se z rokami, nogami, zraven pa prosili: »Daj, pomagaj, ne gre!« Z nekoliko več truda, tudi z najino pomočjo, so na podrto drevo splezali tudi naši najmlajši, a zataknilo se je, ko je bilo treba splezati dol: potrebovali so najino pomoč. Z Alenko sva pomagali otrokom, da so varno splezali z drevesa dol.

Ura je na vaškem zvoniku odbila 11. Čas, da se vrnemo nazaj v vrtec. Med tekom nazaj smo se ustavili, saj je Patrik v grmovju zagledal odvrženo plastenko, papir in plastično vrečo. Nič kaj lep pogled. Seveda je bil komentar otrok, da so to odvrgli »grdi«, ki ne vedo, kam se odvržejo odpadki, ko jih ne potrebujemo več.

Pred prvo hišo na koncu makedama smo se ustavili in si še ogledali ovčke na paši. Otroci so bili že utrujeni, zato so se odpočili na klopci pod drevesi in mirno čakali na otroke, ki so ostali za nami. Končno je bila vsa skupina otrok skupaj. V travi nas je čakala veriga, za katero so se otroci prijeli in v koloni smo nadaljevali pot proti vrtcu. »Ne morem, nosi me,« je rekla Tia in stegnila roke proti Alenki. »Daj no, še malo! Zapojmo Naša vojska!« je rekla Alenka in začela peti. Skupaj smo zapeli koračnico in otroci so pozabili, tudi Tia, da so utrujeni. S pesmijo smo prikoračkali na šolsko dvorišče in tako končali naš potep na travnik.

Narava, raznolika, lepa. Vzgojiteljice otrokom približamo naravo, zelena drevesa in rodovitna polja in jih opozarjamo, da je narava dom rastlinam in živalim.

Bodimo otrokom vzor in vsi skupaj lahko zelo veliko naredimo, da naša okolica ostane vedno čista in zelena, prijazen dom rastlinam, živalim in ljudem.

Naša šola stoji na robu Krajinskega parka Lahinja in zavedamo se, da je to naša prednost. Otroci spoznavajo naravo neposredno, opazujejo spremembe v vseh letnih časih. Narava jim nudi veliko možnosti za razgibavanje, spoznavanje, učenje, igro in nabiranje izkušenj. S tem, ko otrokom približamo naravo, jim tudi privzgajamo skrb zanjo.

Vladka Štrucl, vzgojiteljica

DRAGATUŠČEVA INTERVJUJA

Intervju z učiteljico Mojco Valenčak

Odločila sem se, da naredim intervju z našo novo učiteljico geografije in zgodovine.

Kdaj ste se odločili za ta poklic?

V šestem razredu osnovne šole.

Kaj Vas je najbolj zanimalo v osnovni šoli in kam ste hodili v šolo?

Naravoslovje in geografija pa književnost. Vse, razen tujih jezikov. OŠ Podčetrtek.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Obiskujem kulturne prireditve, plavam, kolesarim. Če dežuje, pečem pecivo in grem v kino - to se zgodi redko. V glavnem migam.

Se Vam je v osnovni šoli zgodil smešen, zanimiv dogodek, ki nam bi ga zaupali?

Preveč jih je bilo. V spise sem pri slovenščini pisala šale. Ali:

Pol razreda je bilo pred vrati z učiteljico angleščine, pol pa jih je bilo zaklenjenih v razredu. Krivec je pobegnil skozi okno, sedel na motor in se odpeljal domov. Ali pa: V prvem razredu sem sošolcu napisala pismo, ker mi je bil všeč, in sem mu dala listek v puščico in seveda me je šel zatožiti učiteljici, saj sem se podpisala pod listkom.

Se spomnite svoje najljubše učiteljice?

Slavica Šviglin, učiteljica matematike in fizike, in Majda Pepelnik na razredni stopnji.

Katero mesto, pokrajino imate najraje in ali ste že kam odpotovali?

Ljubo doma: Verače - Kozjansko, tik za domačim pa Bela krajina, ker me spominja na moj kraj. Italija, Hrvaška, Madžarska, Avstrija, Nemčija, Francija, Grčija, Slovaška, Češka. Želim pa si iti v Avstralijo.

Od kod prihajate?

Verače.

Kaj Vam je pri zgodovini najljubše?

Zgodovina naših starih staršev (ljudsko izročilo), numizmatika. Sama imam tudi numizmatično zbirko.

Vaš moto je?

Moj: Vse po pameti pa bo.

Ta pa je sicer kitajski: Uspeh življenja ni v tem, da nikoli ne padeš, ampak da se po vsakem padcu pobereš in greš naprej.

Eva Puhek, 6. r.

Intervju z učiteljico Silvijo Špehar

Odločila sem se, da naredim intervju z našo novo in hkrati bivšo učiteljico biologije, naravoslovja in gospodinjstva.

1. Kam ste hodili v osnovno šolo?

»OŠ Center Novo mesto.«

2. Ali vam je bilo všeč v osnovni šoli?

»Da. Ukvarjala sem se z različnimi krožki in športom, časa je bilo kljub temu dovolj za druženje s prijatelji.«

3. Kam ste hodili v srednjo šolo?

»Ekonomska gimnazija Novo mesto.«

4. Ali vam je bilo tudi v srednji šoli lepo?

»Da. To je bilo lepo obdobje odraščanja, spletnje novih prijateljev, prve ljubezni ...«

5. Kako, da ste se odločili za ta poklic?

»Bil mi je všeč, ker sem ljubiteljica narave.«

6. Vam je ta poklic všeč?

»Všeč mi je, če mi uspe izpolniti zadane cilje. V vsakem poklicu so plusi in minusi. Če me ne preveč razjezite mi je všeč.«

7. Imate katere interesne dejavnosti?

»Trenutno obiskujem Zumba aerobiko. Rada imam vse aktivnosti na prostem.«

8. Kateri pevec/pevka vam je najbolj všeč?

»Madonna, David Guetta, LMFAO, Nuška Drašček, Jan Plestenjak ...«

9. Ali imate že fanta? Kako mu je ime?

»Družine še nimam, imam pa fanta Mateja.«

10. Ali imate kakšno sestro ali brata? Kako ji/mu je ime? Ali je starejša/i ali mlajša/i od vas?

»Imam mlajšo sestro Matejo.«

11. Še nekaj za konec.

»Poučevanje na tej šoli je bilo zame polno novih izkušenj; prvič sem imela priložnost biti razredničarka krasnemu razredu učencev.«

Edita Juršak, 6. r.

DRAGATUŠEC V LITERARNIH STRANEH

Barčica (poustvarjanje)

Plujejo, plujejo,
ni ga konca ni ne kraja,
dolgčas jim postaja,
čas pa jim nagaja.

Kmalu se znoči,
trojica se dogovori,
da kar na barčici prespi.

Ko že dva trdno zaspita,
tretji premišljuje,
pa zasliši grom v daljavi,
morje se razburka,
a barčica nemirno pluje,
barčica naj nas zavaruje.

A zdaj zasliši se še resk,
jadro se podre,
strah zajame vse,
dva druga brata zbudita se,
stečeta k tretjemu,
strah jih je.

A kmalu prikaže se beli dan,
s soncem obsijan,
trije fantje veseli so,
saj preživeli so.

Kmalu pa trojica zagleda lep otoček,
na otočku palmica,
pod palmico vasica.

Odločijo se,
da bodo tu živeli,
pravijo - tu bomo veseli.

Pridejo v hišice,
v hišicah tri lepe deklice,
fantje se zaljubijo,
zato se odločijo,
da se poročijo.

Vsi so bili srečni
do konca svojih dni,
zdaj pa vsi že spijo,
na tem otočku, vsi.

A, glej no glej no čudo,
prejšnje barčice več ni,
po svetu druga barčica kroži,
ki ima lastnike,
spet revne fante tri.

Otoček pa je izginil,
vidite zdaj vsi,
za barčico, otočkom
in tremi fanti
izbrisale so se sledi.

Ana Pavlinič, 6. r.

Bila sem cesarica (poustvarjanje)

Nekega mrzlega jutra sem si začela pripravljati kovčke za potovanje. Komaj sem čakala, da odpotujem v Avstrijo.

Imela pa sem eno težavo. Doma sem imela veliko različnih živali. Najraje sem jim kupovala obleke, parfume, blazinice in vse, kar se je dalo. Ta dan sem iskala varuško za živali. Varuško sem takoj našla. Rekla sem ji, da mora za živali lepo skrbeti. Vsako uro jih mora oprati, preobleči, naličiti in obvezno nahraniti.

Potem pa sem se odpeljala na letališče. Odletela sem v Avstrijo. Varuška mi je vsak dan pošiljala sporočila, da je z živalmi vse v redu.

Nekega dne mi ni poslala sporočila. Na sporočilo sem čakala en mesec, a ga ni bilo. Svoji služkinji sem ukazala, da bom šla takoj domov. Takoj sem spakirala stvari in odšla nazaj domov.

Ko sem prišla domov, sem stekla do vrat in jih odprla. Na tleh sem zagledala mojega hišnega ljubljénčka Tigija. To je bil moj tigrček. Vsa v paniki sem pogledala ostale živali, ki pa so bile vse zdrave. Varuške ni bilo nikjer. Vzela sem svoj novi Iphone in poklicala sem veterinarja. Čez pet minut je že bil v hiši. Dala sem mu vse, kar je potreboval. Zahteval pa je tudi deset mojih ljubljénčkov.

Cele dni je delal zdravilo. Delal ga je en mesec. Ko je končal, mi je vzel vse hišne ljubljénčke. V posodici pa ni bilo ničesar. Slepjarja sem okregala. Hotela sem vse hišne ljubljénčke nazaj, ampak mi je rekel: »Cesarica, ne bodite jezni, saj je zdravilo že pripravljeno.« Dal mi je prazno stekleno posodico.

Zdravilo sem dala tigrčku. Nič ni pomagalo. Pogledala sem sleparja, ampak je že izginil skozi vrata. Tigrček mi je kmalu umrl. Nisem vedela, ali bi bila jezna ali pa bi se jokala.

Od tega dne nisem nikomur več pustila blizu svojim novim hišnim ljubljénčkom. Imela sem jih več kot sto. Pa tudi sleparskega veterinarja nisem videla nikoli več.

Veronika Plut, 6. r.

Čarovnica Micka

Nedavno nazaj, za devetimi gorami, za devetimi vodami, še dandanes v majhni, stari hišici živi prijazna stara čarovnica Micka.

Vsak večer, preden je odšla zdoma, se je poslovila od svoje črne mucke Nočke in odletela v zrak. Zelo rada je letela na metli na črnem nebu, saj je tam videla svoje prijateljice zvezdice in strahce. Ko je prišla na svetlo nebo, je tam pozdravila vse ptice in svetlo sonce. Nato je vzela svojo posebno čarobno palico iz žepa. S to palico je lahko čarala tako, da je menjavala noč in dan. Odločila se je, da bo dan spremenila v noč, saj je bilo veliko ljudi in živali utrujenih. Tako je palico trikrat zavrtela na belem dnevu in nenadoma se je začelo temniti.

Nato so se druga za drugo prikazale svetle zvezdice. Okoli njih so začeli leteti majhni strahci. Čarovnica je zamahnila s palico in vsi otroci so bili takoj v posteljah, mame so jim brale pravljice. Čez nekaj časa so se nad mestom ugasnile luči. Vsi otroci so že trdno spali in vsi so sladko sanjali. Čarovnica Micka se je pogovarjala z zvezdicami vse do jutra, nato pa je morala domov, da se pripravi za naslednji dan.

Čarovnica še dandanes čara dan in noč, leti na nebu in otrokom čara sladke sanje.

Ana Pavlinič, 6. r.

Čarovničine sanje o težavah

Nekega jutra, ne spomnim se točnega datuma, sem se sama od sebe zbudila točno ob štirih. Zazrla sem se v zvezde in zdelo se mi je, kakor da so mi pošiljale neko magijo. Pri tem sem si mislila, kolikor je zvezd, toliko je zanimivih dejanj v mojem življenju. Prav s temi zvezdami sem živela vsak novi dogodek.

Nenadoma je čez njih švignila neka senca. V meni je bil strah oz. ne bil je delček strahu - strahec. Sedela sem na postelji na začetku jutra in strmela v zvezde. Naenkrat pa ... Sigurno imam privide! Obrnila sem se in aaaaaa ... Čarovnica! Pred mano je stala čisto prava čarov...nica. :O Pomislila sem, da še ni bil pust, temveč je bil šele januar. Nič nisem rekla, le strmela sem v to bitje, ki mi je v roke pomolilo knjigo. Začela sem brati.

Draga moja, razumi dogodke, ki so se pripetili po tisti prometni nesreči. Hočem, da tudi ti vidiš, kar sem jaz videla. Kot majhna punčka se mi je vsako noč sanjalo o tej čarovnici, ki je tu pred tabo. Nekam te bo odpeljala, vendar te naj ne bo strah. Vem, da si misliš: »Kako naj zaupam tej nori čarovnici?«, ampak polagam ti na srce, da ji zaupaj.

Obstala sem. Končno sem dojela, za kaj gre. Moja babica je pred dvema letoma umrla v prometni nesreči. Tisti trenutek sem se spomnila svojega in maminega joka. To bitje, ki je stalo pred mano, se je babici prikazovalo v sanjah.

Čarovnica mi je pomolila palico, češ, naj se usedem nanjo. Čudno se mi je zdelo, da čarovnica ni govorila. Opazila sem, da se mi je smehljala. Na pogled je bila prav ljubka, čeprav je imela velik črn klobuk in tisto vso čarovniško opravo.

Usedla sem se na palico. Leteli sva. Bila je noč in lepe zvezde so sijale na nebu. Zagledala sem tablo, na kateri je pisalo Sicilija. Spomnila sem se, da smo bili tukaj pred dvema letoma na počitnicah in tukaj je imela moja babica prometno nesrečo.

Šele takrat sem dojela, kaj mi je hotela povedati babica. Želela je, da bi videla celotno nesrečo. Jokala sem. Videla sem babico, ki je prihajala na plažo. Tam smo poležavali mi, mami, oči in jaz. Zavila je po sladoled, da nam bo prinesla osvežitev. Nenadoma se je znašla sredi streljanja dveh tolp. Babico so ubili,

potem pa so vse prikazali kot prometno nesrečo. O, moja babica, kako sem jo imela rada.

Čarovnica me je božala, češ, vse bo v redu. Vrnili sva se domov. Tam me je čakal dnevnik moje babice. Izvedela sem, da je to čarovnico vedno sanjala in ji govorila o svojih težavah.

Budilka!!!! Joj, kakšne sanje!

Naslednjo noč sem sanjala isto čarovnico in ji govorila o vsem mogočem.

Eva Puhek, 6. r.

Kralj Matjaž (poustvarjanje)

Mladenič je globoko dihal, ko je gledal kralja Matjaža in viteze, kako so se prebujali. Kralj Matjaž se je vstal in šel počasi do mladeniča ter mu dejal: »Zelo si pogumen, zato vzemi nekaj zlata.« Fant se je obrnil k zlatu. Stekel je do njega in si nabral par zlatih kovancev. Zahvalil se je in odšel. Kralj Matjaž je nato povzdignil glas za odhod. Vsi so skočili na konje in odjahali.

Ko so prišli iz votline, so začutili topel veter. Takoj so se odpravili proti domu. Pot do doma je bila dolga, zato so se odločili, da bodo prespali pri jezeru, saj se je že mračilo. Vsi so legli v travo in zaprli oči.

Čez par minut so vsi trdno zaspali, razen Alenke, ki je budno gledala v noč. Zaslišala je pesem, zelo tiho pesem, ki jo je nekdo pel. Kraljica Alenka ni mogla razbrati, kaj naj bi nekdo pel. Bilo je nekakšno mrmranje. Ni vedela, od kod prihaja.

Nato je pogledala v jezero in zagledala vrtnice. Iz vode je prišlo dekle, oblečeno v belo dolgo obleko. Kraljica se je komaj zadržala, da ne bi zakričala. Bila je tiho in skrita za kamnom opazovala, kaj se bo zgodilo. Dekle je šlo do 36 vojakov in jih vzela s seboj v vrtinec. Čez sekundo je prišla nazaj iskat še ostale vojake ter kralja Matjaža. Vse je vzela in izginila v jezeru.

Kraljica je vsa prestrašena začela teči v gozd. Tekla je in tekla, dokler ni srečala kmeta, ki je šel po vodo k jezeru za živino. Vprašala ga je, ali je vas, v kateri kmet živi, blizu. Kmet je pritrdil. Zahvalila se je kmetu in tekla naprej.

V temi ni videla ničesar, zato se je spotaknila ob korenino drevesa. Padla je v luknjo, ki se je takoj zarasla s travo. Od takrat nihče ne ve, kje so vojaki kralja Matjaža in njegova Alenčica. Kmet pa jo je iskal po vasi, a je ni našel.

Veronika Plut, 6. r.

Kralj Matjaž (poustvarjanje)

Vse v stremenih stoji, vse v sedlu sedi,

a junak se ne prestraši in ne zbeži.

Zagleda kraljično visoko

in se zaljubi v njeno lepoto globoko.

Veliki meč v Matjaža zapiči
in Alenko zgrabi na konja pri priči.

Matjaž na tleh obleži
in za večno oči zamiži.

Alenčica izve, da poročila v junakovem objemu se bo.
Le kako preprečila bo to?

V slovo junaka stran odrine
in v votlino k svojemu ljubemu Matjažu pride.

Stoka in joka, poljub čarobni mu da,
da iz večnih sanj prebudi ga:
»Matjaž, prebudi se ...«

Zlobni junak prileti,
na Matjaža se zapodi.
Kralj ukaže: »Vsi iz votline ven gremo!«

Zlobnega junaka stene ujamejo
in v večni spanec ga zajamejo.

Votlina zlobneža je ujela,
Matjaž in Alenka naprej sta srečno živela.

Eva Puhek 6. r.

Intervju s coprnikom Zofijem

Naredile smo intervju s coprnikom Zofijem, ker nas je zanimalo, kakšno je njegovo življenje.

1. Kje stanujete?

Zofi: V čarobni hišici v gozdu.

2. Kaj delate v prostem času?

Zofi: Čaram čarobne napitke.

3. Kaj imate za kosilo?

Zofi: Suhe gobe in navadno solato.

4. Kje in kdaj ste se rodili?

Zofi: V čarobnem mestu pred sto leti.

5. Ali ste dobili kakšno nagrado za svoje čaranje?

Zofi: Dobil sem jih preko 200.

6. *Kje čarate?*

Zofi: V svoji čarobni hišici.

7. *Ali imate kakšnega hišnega ljubljénčka?*

Zofi: Da. Kačo in kačjega pastirja.

Sara Puhek, Katja Gorše, Nina Rogina in Eva Kump, 5. r.

Jaz v vrtcu

Ko sem jaz bila v vrtcu,
to še vedno nosim v srcu.
Takrat igrala sem se,
zjutraj, opoldne,
kdaj pa kdaj tudi popoldne.

Vrtca konec je,
vendar šole začetek.
Sedaj poslušajte vsi,
ta pesem je moj otroški povzetek.

Ana Štajdohar, 7. r.

Ko sem mali bil

Ko sem mali bil,
se nisem sam umil.
Umila me je mama,
včasih čisto sama.

Danes se umijem sam,
to čisto dobro znam.
Kot otrok sem bil vesel,
če sem mleko piti smel.

Aleš Basarac, 7. r.

Lisičje race

Nekega dne se je raca sprehajala zraven potoka. Zagledal jo je lisjak, ki jo je hotel pojesti. Bila je tako lepa, da je ni mogel, ampak jo je zaprl v svoj brlog. Kmalu jo je spustil. Zbežala je k svojim prijateljem.

Začela je valiti jajca in na svet so prišli mladički. Prijateljica jo je vprašala, kdo je to. Rekla je, da njeni mladiči. Bili so čudni. Imeli so račji kljun, štiri noge in lisičji rep. Med prsti so imeli plavalno kožico.

Race so jih spodile, saj tako grdih mladičev še niso videle. Mama je objela mladiče in odšla. Hodili so in hodili. Zagledala je potok in obstala ob njemter odšla v potok. Utopila se je. Mladiči so užaljeno odšli.

Kmalu so začeli rasti. Sestrica je zvalila 2 jajci. V jajčkih sta bila podobna mladiča, le da nista imela plavalne kožice. Bila je vesela, ker sta bila tako ljubka. Odšli so na sprehod in zagledali lisjaka. Lisjak je pojedel vse, razen enega mladiča. Tako je kmalu izumrla nova vrsta lisičjih rac.

Katja Gorše, 5. r.

Kokoši (narobe pravljica)

Videl sem dve kokoši. Ena je bila brez perja, druga ga ni imela. Prva ni znala leteti, druga si ni upala. Ena je zvalila piščice, druga pa piščančka. Eden je kikirikal v jajcu, drugi pa na ponvi.

Mihael Klobučar, 6. r.

Sošolec (narobe pravljica)

Star sem bil tri leta. Imel sem sošolca, ki je bil zelo pameten, saj je rekel, da ima same petice, a nisem razumel, zakaj je ostal v istem razredu kot lani.

Nekega dne je sošolec zbolel. Zato smo ga obiskali. Zelo se nam je smilil, saj je bil sirota s starši. Zato smo mu kupili igrače: Barbiko, Kena, barbi hišo in avto. Barbi je govorila: »O, moj sinček.« Mislila je na svojega plastičnega dojenčka. Sošolec ne bo nikoli zvedel, da ni mislila njega, zato pa je bil tako pameten.

Miha Babič, 6. r.

Narobe pravljica

Petro je oče pripeljal v šolo, pa je bila utrujena od hoje. Je šla v šolo, kjer so bile njene prijateljice.

Odklenila je omarico s ključem, ki ga je pozabila doma. Slekla si je jopico, ki jo je držala v rokah. Potem je šla k prijateljicam na hodnik. Ko je zvonilo, je šla v učilnico za naravoslovje in si pripravila zvezke za matematiko. Po končani uri je šla k malici. Natočila si je vodo, ampak pila je sok. Nato je imela slovenščino. Učiteljici se je opravičila, ker je pozabila zvezke. Nato je učiteljica prišla v razred. Sledila je ura telovadbe in nato ura glasbe. Pri kosilu je s prijateljicami klepetala o uri glasbi, in sicer o tem, da jim je dala učiteljica tako veliko naloge.

Ko je zvonilo, je šla Petra ven čakati avtobus. Ko je prišel kombi, je hitro stekla in se usedla na prednji sedež. Poleg nje je sedela sošolka in skupaj sta se pogovarjali o tem, kaj bosta počeli doma.

Maja Šterk, 6. r.

Lepa beseda lepo mesto najde (basen)

Nekoč, nekje, pred davnimi časi so živeli gozdni prijatelji. Imeli so se zelo radi. Skupaj so kuhali, hodili na sprehode, nabirali gozdne sadeže in z njimi delali slastno marmelado.

Nekega dne je medved v marmeladi našel muho. Kričal je na prijatelje in o njih grdo govoril. Rekel je: »Nočem vas več videti!« Prijatelji so se med seboj

spogledali in se spraševali: »Le kaj je z medvedom?« »Ja, ja! Zakaj se tako grdo obnaša?« je vprašala lisica. »Ne vem!« ji je odgovoril zajec. »Pridi, greva kuhat kosilo. Mogoče ga kosilo pomiri.« Vendar ni bilo tako. Zajec in lisica sta pripravila medvedovo najljubšo jed, ocvrte gobe z zelišči, vendar medved ni jedel. Pograbil je krožnik in ga zalučal ob drevo. Zajec je prestrašen in objokan odskakljal domov, v brlog. Za njim so prišli tudi drugi. Vsi so bili zelo žalostni. Toliko so storili zanj, on pa tega ni opazil. Bil je besen.

Bližala se je huda zima. Vse živali so si nabirale zalogo za ozimnico. Zgradile so tudi velik brlog, v katerem bodo skupaj prezimovale. Medveda ni bilo od nikoder. Bili so zaskrbljeni, saj niso vedeli, kje tiči. Mislili so, da se mu je kaj zgodilo.

Medved ni vedel, da bo zima tako hitro potrkala na vrata. Hrane si ni uspel nabrati, a že so z neba padle snežinke. Odšel je v najbližje zavetje. Od lakote ni mogel spati. Bolel ga je trebuh, toda ni si upal ven.

Medtem so medvedovi prijatelji še vedno žalostni sedeli v toplém brlogu in jedli večerjo. Predstavljali so si medveda, kako strada. Odločili so se, da ga poiščejo. Ni jim bilo vseeno zanj. Toplo so se oblekli in odšli. Stopili so do njegovega brloga, vendar ga ni bilo tam. Šli so naprej po gozdu in ga videli vsega premraženega in lačnega. Trebuh mu je krulil, da so njegove prijatelje bolela ušesa. Medveda so odnesli v brlog in ga nahranili z gobami in zelišči. Postal je boljše volje. Zahvalil se jim je in se opravičil, pri tem pa je ugotovil, da lepa beseda lepo mesto najde.

Prijatelji so bili srečni, da je medved zopet med njimi. Mrzel zimski mesec so preživeli skupaj. Tako zelo so se veselili, da niso videli, da je prihajala pomlad. Medved pa nam še enkrat sporoča: »Lepe in prijazne besede peljejo vedno k uspehu!«

Nastja Gorše, 7. r.

Osel gre samo enkrat na led (basen)

Nekoč je živel osel. To ni bil navaden osel, ampak ta osel je bil strahopetec. Bal se je ledu. Vedno, ko so se drugi prijatelji drsali po velikem ledu, je osel ostal zaprt v hiši. Tako je bilo vsak dan pozimi. Ko so se drugi drsali hitro kot strela, je sedel na klopi in jih žalostno gledal. Včasih jih je vprašal, ali bi se igrali kaj drugega, ampak oni so se drsali in drsali.

Nekega dne je dejal sam sebi: »Jaz sem navadni strahopetec! Zakaj ne bi tudi jaz šel na led in se zabaval, kot pa da samo sedim na klopi. Ni čudno, da sem kot žival osel!« Zato je nekega jutra osel zgodaj vstal, prižgal svoj lap-top in začel iskati drsalke po nizki ceni. Hitro je šel v trgovino in si kupil nobel drsalke za samo 1,50 \$. Ko je prišel do bližnjega ledu, so se tam njegovi prijatelji že veselo zabavali. Odločno si je nataknil drsalke. Počasi je prilezel do ledu in komaj

se ga je dotaknil, je padel in si zlomil gleženj in čeljust. Prijatelji so se tako smejali, kot bi jih napolnili s smejalnim plinom. Osel je komajda vstal in preden je stopil na sneg, je še enkrat padel. Spet so se mu smejali kot neumni. Tokrat si ni ničesar polomil.

Končno je prišel do doma in ves jezen vrgel popolnoma nove drsalke v kanto za smeti. Takrat si je dejal: »Naslednjič bom moral malo bolj premisliti, kaj bom počel.« Bolelo ga je vse, jezen je bil in zato je šel v hišo in se zaprl. Tri dni je bolečinah ležal ovit na svoji postelji. Od takrat se osel ni več veselil zime in še veliko manj ledu.

Marko Bahor, 7. r.

Čarovnica Micka

Nekoč je živela čarovnica Micka, ki je imela svojo domačo žival strahca Mikija. Kot vse druge čarovnice, je tudi ona imela čarobno palico. Toda bila je zelo nerodna čarovnica.

Rada je imela pravljice, toda sovražila je jutra, ker je morala zgodaj vstati. Kuhala je napoje pozno v noč, vendar ji ni nikoli uspelo nič narediti. Zato so jo prijateljice klicale Nerodna Micka.

Nekoč je sanjala, da je bila najboljša, zato se je vedno trudila postati najboljša. Čez nekaj dni je bilo čarovniško tekmovanje. Tudi Micka se je prijavila. Že na začetku njenega nastopa so se ji vsi posmehovali. Toda dogodka, ki se je zgodil v Wizardwood-u, ni še živ čarovnik doživel. Micka je začarala dve drevesi v posteljo.

Od takrat so jo vsi klicali Najboljša Micka.

Mihael Klobučar, 6. r.

Na trgatvi

V soboto, 1. 10. 2011, sem bila na trgatvi pri babici in dediju.

Trgali smo črno grozdje. Za žametno črnino. Ko smo grozdje potrgali, sem šla na rojstni dan k prijateljici Larisi. Pri njej sem bila do noči.

Potem me je ati odpeljal domov, da sem se umila in šla spat.

Klara Markovič, 3. r.

Odisej na Kozjem otoku (poustvarjanje)

Ko so Odisej in tovariši prišli na Kozji otok, so že vedeli, kaj jih čaka. Že ko so naredili prvi korak od ladje, so zagledali same koze. Odisej je rekel, da bi bilo bolje, če bi odšli. Vendar je bil zelo radoveden, zato si je hitro premislil.

Srečali so prelepo dekle. Ime ji je bilo Elizabeta. Odisej se je takoj zaljubil v njo. Pred njega je stopila koza in zameketala:

»Tooo jeee deekleeee naaašeeega pooglaavaarjaaal!«

»Naš poglavar je tisti tam zgoraj!« je rekla in ne zameketala ovca.

»Hej, zakaj ne meketaš?« jo je vprašal Odisej.

»Pač ne,« je odgovorila.

»Pridite naprej!« je še dodala.

Odisej in njegovi možje so stopili naprej. Kozji poglavar je vstal.

»Stojte!« je rekel in s palico udaril ob tla.

Možje so se zaustavili, toda Odisej je odšel do Elizabete, jo poljubil na lice in z njo vred odšel proti ladji.

Kozorog je postal rdeč v obraz in napovedal vojno. Odisej pa je le še dodal:

»Kar napoveduj, toda našel nas ne boš!«

Elizabeta je poglavarju pokazala jezik in skočila na ladjo.

Vsi skupaj so srečno živeli.

Nastja Gorše, 7. r.

Odisej na Kozjem otoku (poustvarjanje)

Odisej in posadka so dolge dni potovali in prišli na Kozji otok. Ko so ga videli, so pahnili v smeh. Videli so poln otok kozjih drekcev.

Eden izmed tovarišev je dejal: »Kaj pa tako smrdi? To ni res. Tu se ne da živeti. Odplujmo takoj.«

»Se strinjam,« je dejal drugi.

Tretji pa: »Jaz tudi.«

»Jaz pa ne,« je odvrnil Odisej.

»Nič nimamo jesti, nič nimamo piti. Kako bomo preživeli?« je ponovno rekel prvi.

Drugi je dodal: »Kaj misliš tukaj nabrati? Kozje drekce mogoče?«

»Zakaj pa ne?« je rekel Odisej in se nasmejal. »Samo hecam se. Kdor ne želi ostati, naj preprosto odide, ampak ne z mojo ladjo. Na to kar pozabite. Plavati znate vsi.«

Nobeden od tovarišev ni odšel. Po večurni hoji še vedno niso ničesar našli za pod zob. Na obzorju ni bilo niti kakšne koze, da bi jo podojili.

Oglasil se je tretji tovariš: »To nima smisla. Odidimo.«

»Pa pojdite,« je takoj odvrnil Odisej.

Tako so vsi tovariši odšli, ampak ne daleč, le do ladje, saj ni znal plavati niti prvi niti zadnji.

Odisej je taval še ure in ure, nato pa je padel v jamo, ki ni imela vidnega vhoda. V jami je bilo polno dragocenosti z vsega sveta, vendar nič vode in nič kruha. Odisej je iskal izhod, pa ga ni našel. Še nekaj ur je taval po jami, potem pa je našel zlata vrata. Oči so se mu zasvetile.

Odprl je vrata in videl zelo premožno vasico. Zaklical je, ali je kdo tam. Vaščani so bili zelo prijazni, vendar niso bili veseli, da jih je Odisej našel, čeprav se je predstavil kot gospod Golder. Vsi so ga vljudno pozdravili. Prosil jih je, ali mu dajo kaj piti in jesti. Prijazni vaščani so ga obložili s hrano in pijačo. Odisej si je oprtal na ramo polno vrečo hrane in vina. Še pred odhodom je vprašal meščane, zakaj je na drugi strani toliko kozjega dreka. Povedali so mu, da gojijo koze za sir. Spomnil se je Kiklopa in njegovega sira. Ustrašil se je in pobegnil na ladjo.

Tovariši so ga debelo pogledali, ko se je prikazal pred njimi. Odisej je spoznal, da so bili tovariši nezaupanja vredni, saj ga niso hoteli spremljati v nesrečnih trenutkih, povrh tega pa so se mu zlagali, ko so mu zatrjevali, da znajo plavati. Pustil jih je na Kozjem otoku, sam pa je odplul s svojo ladjo in z veliko hrane ter pijače novim dogodivščinam naproti.

Nastja Saje, 7. r.

Pisana ptica (pravljica)

Pred davnimi časi je za devetimi gorami v skromni hišici živela drobna pastirica. Zelo rada je imela živali in tudi one njo. Imela je devet ovac, tri konje in sedem muck. Ker je živela sama, so bile to njene najboljše prijateljice.

Pastirica je iz ovčje volne pletla čudovite puloverje, ki jih je nato prodala na bližnjem sejmu. Njene pridne roke so vsako noč naredile pulover. Pri delu so ji pomagale tudi živali.

Nekega dne, ko se je vračala s sejma, je na poti zagledala ptico. Negibno je ležala na tleh in žalostno zrla pastirici v oči. Le-ta jo je nežno prijela v naročje in odnesla v svojo kočo. Položila jo je na toplo odejo ob ognjišču. Previdno ji je očistila rane in ji obvezala zlomljena krila. Pisana ptica jo je prosila, naj ji pomaga ozdraveti. Njene oči so se zableščale ob pogledu na čudovite barve kril, ki so se prelivale ena v drugo. Vsak dan ji je očistila rane in jo hranila.

Čez nekaj časa si je ptica toliko opomogla, da je lahko hodila. Njena krila so iz dneva v dan postajala močnejša. Pri pletenju puloverjev je pastirici pomagala držati prejo, ob tem pa je milo prepevala.

Ko je minilo sedem tednov, si je pisana ptica popolnoma opomogla. Pastirici se je zahvalila za njeno dobroto in ji za plačilo podarila pet svojih peres; zelene, bele, rdeče, vijolične in rumene barve. Pastirica si je ob pogledu na čudovite barve peres zaželela, da bi bili tudi njeni sivi puloverji tako lepih barv. Ptica se je poslovila od pastirice in ji obljubila, da bo njena dobrota poplačana.

Zgodil se je čudež! Vsako jutro je na novo spleten pulover dobil novo barvo. Nič več niso bili sivi, ampak so žareli v čudovitih mavričnih barvah. Pastirica je od takrat še z večjim veseljem pletla nove in nove puloverje, za barve pa so poskrbela čudovita peresa pisane ptice.

Maja Šterk, 6. r.

Prevarana cesarica

Bila sem cesarica in zanimala sem se za knjige. Že kot majhna punčka sem rada brala. V svojem gradu sem imela sedem knjižnic z različnimi knjigami. Najraje sem imela kriminalne knjige. Vedno sem bila v svoji knjižni zakladnici. Za nič drugega se nisem zanimala, tudi za svoje kraljestvo ne.

Nekega dne sta v mesto prišli prevarantki. Bili sta čarovnici. Izdajali sta se, da tudi oni bereta knjige. A v resnici knjig nista imeli radi. Vendar tega jaz nisem vedela. Povedali sta mi, da imata čarobno kroglo, ki ima čudežno moč. Če si pogledal v kroglo, si takoj spoznal, kdo rad bere in kdo ne. To sem si želela že od nekdaj, saj bo tisti, ki rad bere, dobil na gradu popolno službo.

Plačala sem jima pošteno vsoto za kroglo. Dobila pa sem prevaro. Neki starec naj bi zelo rad bral, ampak v hiši ni imel niti ene samcate knjige. A ker obljuba dela dolg, sem ga morala sprejeti v službo. Zadolžila sem ga, da bo na naslednji seji predstavil naše kraljestvo, a izkazalo se je, da starec sploh ni znal brati. Na seji sem na skrivaj brala starcu, on je le ponavljal za menoj in se pretvarjal, kakor da je bral.

Naslednji dan se je v mojem mestu govorilo: »Kakšne uslužbenke ima cesarica, ki ne znajo niti brati.« Tisti dan sem v svojem srcu doživela veliko nepremagljivo ponižanje. Bilo me je tako sram, da sem odstopila od prestola.

Eva Puhek, 6. r.

V začarani deželi

Nekoč je bila za sedmimi gorami začarana dežela. Imenovala se je Tukajtam. V tej deželi Tukajtam so živeli mali ljudje Tukajtamčki. Njihov vodja je bil gospod Tukaj. Imel je ženo in tri sinove.

Tukajtamčki so bili zelo živahno ljudstvo. Kar naprej so bili tu in tam. Delo na polju so opravljali zelo hitro, zato so imeli vedno dovolj časa za igro in zabavo. Zelo radi so pekli.

Imeli pa so tudi sovražnike, o ja. Iz sosednje dežele Tamtukaj. Njihov vodja Tam je imel tri hčerke.

Nekega dne, ko so Tukajtamčki prišli na svoje polje, so videli, da jim je nekdo pokradel ves grah. Seveda so takoj obtožili Tamtukajčke. Prikradli so se v njihovo vas in jih napadli s paradižniki. To ti je bilo veselo. Tamtukajčki sploh niso vedeli, za kaj gre. Pomirili so Tukajtamčke. Ponudili so jim bonbone iz medu.

Potem so se pogovorili in skupno so ugotovili, da je grah ukradla stara brezzoba Mica čarovnica. Poiskali so jo in ji rekli, naj drugič ne krade. Kar pride naj in ji bodo dali grah, pa še kaj drugega.

Tam je Tukaja povabil na gostijo. Pa tudi vse prebivalce obeh vasi. To je bil "žur". Plesali so, pili, jedli, se igrali. Pa še nekaj. Sinovi Tukaja in hčerke Tama so se med seboj zatreskali, da so potem imel še trojno poroko.

Pa so bili vsi srečni in veseli.

Mihael Klobučar, 6. r.

Rozamunda in Ostrovrhar čez sedem let (poustvarjanje)

Bilo je nekega lepega popoldneva in Rozamunda se je sprehajala po samostanu. Srečala je svojo prijateljico, ki ji je rekla, da jo pred samostanom nekdo čaka. Odšla je iz samostana in pred vrati zagledala znan moški obraz.

Ko je prišla bliže, je videla Ostrovrharja. Njegov obraz je bil žalosten. Rozamunda mu je skočila v objem. Mislila je, da bo takrat kaj bolj vesel, vendar je bil njegov obraz še vedno žalosten. Vprašala ga je, ali je kaj narobe. Prosil jo je, če se lahko z njim sprehodi skozi park pred samostanom. »Z veseljem«, mu je odgovorila.

Med sprehodom ji je Ostrovrhar govoril strašno zgodbo, ki se mu je pripetila v zadnjem mesecu. Najprej ji je povedal, da je vesel, da jo je našel, potem pa je sledila žalostna novica. S solzami v očeh ji je povedal, da mu je pred mesecem umrla žena. Takrat so se tudi Rozamundi povesele ustnice. Začela mu je izrekati sožalje.

»Čeprav sem jo ljubil, jo zdaj sovražim. Prišel sem sem, da bi te prosil, ali bi se poročila z menoj!!« je rekel Ostrovrhar. Rozamunda ga je grdo pogledala in se ozrla naokrog, če ga je kdo slišal. Z jeznim glasom je odgovorila, naj jo tega več ne vpraša, saj je zdaj nuna. Prosil jo je, naj odide iz samostana. Ona pa se je hitro vstala s klopce, na kateri je sedela. Pognala se je v samostan. Ostrovrhar se je pognal za njo, ampak je ni mogel doteči.

Žalosten je krožil okrog samostana, ko je naenkrat skozi okno priletel kovček. Pogledal je gor in zagledal viseče rjuhe, ki so segale vse do tal, po njih pa se je spuščala Rozamunda. Hitro je zajahal svojega konja in odjezdil do Rozamunde, ki je hitro zgrabila svoj kovček in skočila na konja.

Odjezdila sta do njegovega gradu, na katerem sta si izpovedala ljubezen in se poročila. Imela ste osem otrok. Vsi skupaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Nuša Simonič, 8. r.

Telefon

Nekega dne sta dva moška stanovala na hribu z imenom Fon. Imenovala sta se Franci in Branko. Spomnila sta se, kaj bi lahko pomenilo to ime hriba. Res je bilo tako.

Postavila sta se na konec hriba in se začela dreti. Ljudje so ju pa slišali, kaj govorita. Ljudje tam spodaj so se morali bolj dreti, da sta jih Branko in Franci sploh kaj razumela.

Začelo je deževati in neka stvar je padla iz neba. Bila je črne barve, imela je žičke in bila iz plastike. Ljudem sta poročala vse podatke, ki sta jih znala povedati o tej stvari. Ljudje so ugotovili, da imata telefon. Povedali so jima vse napotke, kam dati pravo žičko in kako.

Povezala sta vse žičke, Branko pa je vprašal Micko: »Hej, katero številko imaš?« Povedala mu jo je, on jo je pa poklical. Ljudje v hribih imajo od teh dob naprej novo stvar - TELEFON.

Katja Gašperič, 7. r.

Rana ura, zlata ura

Rana ura, zlata ura,
to ve tudi kura.
Petelin vsako jutro prepeva,
kajti on pregovor upošteva.

Petelin se v službo vozi,
kokoške pa pospravljajo skozi,
tako da ko glavni prinori,
vedno se vesel spat odpravi.

Rana ura, zlata ura,
to ve tudi kura.
Petelin vsako jutro prepeva,
kajti on pregovor upošteva.

Anamarija Rožman, 7. r.

Rana ura, zlata ura

Tinka zgodaj zjutraj vstaja
in ves dan mamici nagaja.
Zjutraj zarana
nepočesana gre na sprehod.

»Deklica mala,
a si že vstala?«
jo ptička pozdravi,
tam v daljavi.

Večer se pripravi
in Tinka domov se odpravi.
Ura je še rana,
a Tinka že zaspana.

Dalia Gorše, 7. r.

Rana ura, zlata ura

Rana ura, zlata ura,
to ve tudi navadna kura,
ki se vsako jutro vstaja,
ob isti uri kot pes laja.

V kokošnjaku imajo zbor kokoši,
kura vedno prva pride,
zajtrk vsem veselo snide
in na delu se prikaže v noši.

Vsakič je do vrha sita,
prva odpravi se na delo.
Tudi male piščančke prva pita,
da se bo kasneje lahko v kokodisku
veselo pelo.

S plačo je zelo zadovoljna,
vsak dan pride domov vsa znojna.
Spat se odpravi hitro, kar se da,
uspavanko si zapoje, la la la.

Naslednji dan se vse ponovi,
za zajtrk si en sok privošči.
Pri sebi si misli,
vredno se vstajati je rano,
to vedo tudi obrazi kisli.

Ana Štajdohar, 7. r.

Rana ura zlata ura

Ko rana zlata ura zazvoni,
se zajček prebudi,
in glasno zakriči,
kako si upaš mene zbuditi.

Ko mu tisti vrug zazvoni,
zajček na delo odhiti.
Vidi, da tam nikogar ni,
takoj domov odhiti,
in zopet zakriči,
ti presneta ura zvita,
od zdaj naprej ne boš več navita.

Nastja Saje, 7. r.

Rana ura, zlata ura

Rana ura, zlata ura,
to upošteva tudi kural!
Nikoli na delo ne zamuja,
vmes pa stare spomine obuja.

Ko zoba črno ajdo,
se spomini na kokoško Majdo,
ki vedno zgodaj vstaja,
še posebej prvega maja.

S petelinom se v službo vozi,
k dobri stari kozi.
Tam ji hlev pospravi
ter ji hrano napravi.

Enkrat pa je na budilko pozabila
ter v službo zamudila.
Domov se je vrnila odpuščena,
počutila se je zapuščena.
Kaja Metež, 7. r.

Včasih se sprašujem

Včasih se sprašujem, koliko poti vodi v pravo življenje, o katerem sanjam. Ali bo še veliko padcev, se bom vedela pobrati spet nazaj na stari tir? Bom našla princa na belem konju? Bom v življenju visoko letela, na koncu pa dobila le trd pristanek? Bom princesa in šla s princem srečno domov? Bom gladko plavala po reki življenja?

Sama vprašanja, odgovorov pa nikjer. Se naj prepustim vprašanjem in ne iščem odgovorov? Mogoče je to ena od mnogih rešitev.

Prepustila se bom vprašanjem, odgovore pa iskala z izkušnjami, ki me nestrpno čakajo. Soočila se bom z vzponi in padci ter se pobirala, kolikokrat se bo treba. Našla bom princa in šla srečna domov. Letela bom do konca kam. Ampak v življenju bodo vedno ostali: vprašanja in odgovori.

Eva Puhek, 6. r.

Zapomni si

Začelo se je daniti. Sončno in sveže jutro je zbudilo tamkajšnje živali. Svetloba je prihajala do rastlin in jih s šibkim dotikom prebudila iz trdnega spanja. Okoli dreves so se zbirale veverice. Svet naokoli je postal zelen. Vse se je počasi prebujalo. A le ena stvar je motila prelepo pokrajino. Tega so se rastline najbolj bale.

Stare, grde, neurejene in velike hiše, v kateri je živela najbolj strašna in magična čarovnica. Vsa bitja so se jo bala in celo nadčarovniki. Vsi so čakali, kdaj bo napočil trenutek, ko bo nežno jutro spremenila v temačno in grozljivo noč. Rumena svetloba se ni upala dotakniti njene hiše, ker bi jo prebudila. Žal je bilo prepozno, košček majhne svetlobe je priletel do okna mračne hiše. Zaslišali so vreščanje. Živali so se poskrile v zemljo. Rastline pa so se gubale, zvijale in padale, zaradi ostre bolečine, le redke so se jo obranile.

Naenkrat je vse nehalo, nastala je grozljiva tišina. Vrata temne hiše so se odprla in iz njih se je prikazala senca. »Kdor zbudi me, življenje mu kratko je. Le kako bi spremenila svet, ko imam toliko grdih stvari na tej Zemlji? O, ti grda Zemlja, ustvarila si si utež, katere nosila jo boš za vedno! Kako si mogla, kako si mogla narediti tisto, kar sovražiš?« je prihajal glas iz sence. Iz nje se je prikazala hudobna čarovnica. Vzela je vijolično čarovniško palico in jo namerila v Sonce. Izrekla je veliko groznic, da so začela drevesa jokati, njihove solze so kapljale na njavo tla in iz njih so zrastle potomci dreves. Sonce je hitro, a tako počasi zašlo za Mrtvo goro.

Na nebu se je pojavila noč, na njej so se svetlikale svetle zvezde. Coprnica se je zlobno zarežala in zaloputnila vrata za seboj. »Dovolj za danes,« so bile

njene zadnje besede. Ogabno je zazehala in se ulegla na svojo staro posteljo, ki bi zdržala le še deset gramov. Trdno je zaspala.

Sanjala je sanje, kakršnih še ni imela. Sanjala je o knjigi, ki ni imela naslova, ne črk. Imela je samo slike, te so prikazovale pravljico, ki se je dogajala kot v resnici. Vse je bilo barvno. Nato je začela barva izginjati, izginila je pravljica in knjiga. Lepe sanje so izginile in namesto njih se je pokazal strahec. Gledal jo je s svojimi črnimi očmi. Nekaj časa je molčal, nato pa dejal: »Ne vem, kako si lahko takšna, zlobna in umazan čarovnica. Povem ti, da sem jih srečal veliko, ampak ne takšnih, kot si ti. Si se kdaj vprašala, kako je zunaj, tam na lepem? Potem pa tak lep dan pokvari megla in noč. Rastline, drevesa potrebujejo dan, svetlobo. Nočejo noči. Vsak dan umre eno drevo. Vsako drevo, ki umre, tebi v srcu naredi luknjo. Ko umrlo bo zadnje, umreš tudi ti. V tvoji krvi je dar za rastline, da jim daš življenje. Tega daru nisi nikoli uporabila, ker zanj nisi vedela. Nisi ga čutila, ker je v tebi zlo, ki hoče zavzeti tebe in ves svet, le s pomočjo tebe ga lahko zavzame. Če se boš uprla, boš zmagala. Ta dogodek in vse nadaljnje dogodke si zapomni. Zapomni si!« Zadnji besedi je poudaril, da sta res pomenili nekaj pomembnega. Dvignil je glavo in izginil iz slepih sanj.

Čarovnica se je tresla. Odprla je oči in vstala iz škripajoče postelje. Šla je do ogledala in se vanj pogledala. Prste je stisnila v dlan. Tresla se je in upirala. »Tema vame je prišla, brez premisleka bo odšla,« je šibko govorila coprnica. Zaprla je oči in čutila je, kako gre iz nje nekaj težkega. Upirala se je še bolj. Tedaj je njeno telo postalo lažje, svobodno. Odprla je oči, videla je, kako je bila vsa njena hiša razsvetljena in polna svetlobe. Stopila je ven, na svež zrak. Nikoli ni videla lepše narave, kot je bila ta. Zagledala je nekaj bolnih rastlin in jih z enostavno potezo ozdravila. Postala je prijateljica narave.

Vsa bitja so jo poimenovala Dobrosrčna Milda. Njena blagost je postala pomembna in vedno, ko je zvečer gledala v temno noč, se je spomnila tistega duha in njegovih besed. Zadnji besedi ji še vedno stojita v ušesu: »Zapomni si!«

Veronika Plut, 6. r.

Ljubezenski verzi

Ljubezen je kot šah. Pazi, da ti kdo ne reče: »Šah mat!«

Za vsako dejanje je potreben pogum.

Najdeta se dva, ki sošolca postaneta, potem se poročita in otroka dobita!

Dolgi so dnevi, še daljše so noči, ko te ne vidijo moje oči.

Najina ljubezen je trdna kot led, kdor jo prelomi, naj bo preklet.

Kristjan Metež, 6. r.

Pesmi brati ali ne – to je zdaj vprašanje

Z branjem pesmi širimo svoja obzorja. S pisanjem pesmi se zazremo v svojo notranjost.

V globokem navdihujočem stanju se lotimo pisanja, beremo prazni papir, vendar kmalu to preraste v nekaj več. Brati pesmi naj bi bilo prijetno opravilo, saj tako bolje spoznavamo mišljenje avtorja, zavemo se svojih dejanj, nekatere pesmi so takšne, da nam dajo misliti. Nekateri ljudje pišejo zapleteno poezijo, nekateri preprosto.

Tudi sama pišem pesmi. Tudi moja mami piše in želim si, da bi zbrala svoje pesmi in jih izdala. Pesmi pišejo literarno nadarjeni. Osebnostno najljubše so mi romantične in realistične pesmi.

Pesmi brati je nujno, pesmi pisati je potrebno, da lahko tudi beremo. Rada berem pesmi, vendar še raje jih pišem. Pesmi brati je lepo. Najlepše pa je iskati navdih in lepoto v življenju, ki ga živimo, poiskati ljubezen v živem in neživem, prepisati to v besede, brati te besede in jih pomniti. To je zares najlepše.

Nina Helena Basarac, 9. r.

Meglenega spomladanskega dne ...

Meglenega spomladanskega dne
se ponavadi pomeša vse,
da kar glava trese se.

Kadar ta dan pes sreča te,
pravočasno odnesi pete,
če nočeš, da ugrizne te.

Če tečna soseda s tabo klepeta,
govori, da ji je nekdo segel do srca,
in da ta velik je kot gora,
se ti v želodcu že kar obrača.

Če dolgočasen, živčen učitelj te danes uči,
trese se kot šiba na vodi,
kreda mu po tabli hodi,
veš, da danes ne more speljati vse po vodi,
najboljše zdravilo je, da danes priden bodi.

Ko utrujena te mami zvečer pokrije,
v odejo te zavije ...

Nato počasi odletiš v svet sanj,
poln spanca in razigran in neučakan,
saj bo jutri nov sončen spomladanski dan.

Ana Pavlinič, 6. r.

V šoli

Vi v šoli ste poredni,
predmeti vsi so vam bedni,
kontrolne vse so težke,
zato polne so beležke.
Ko zvonec zazvoni,
hitri ste vi vsi,
iz učilnice hitite,
da na odmor ne zamudite.

Nika Garantini, 4. r.

Razgrajachi

Poredni otroci
so se v šoli igrali
in vse stole razmetali.
torbe in zvezki
so po zraku frčali
in s kredami po tabli čečkali.

Ko pa šolski
zvonec zazvoni,
se vse hitro umiri.
Anže Babič, 4. r.

Za poredne otroke

Oj, ti nagajivi otrok,
kdaj pojedel boš obrok?
Tako za igro si zavzet,
da pozabil si na cel svet.

Mojca Fink, 4. r.

Faloti

Ta pesem gre vam,
prebrisan faloti,
Ki norčije se vam zdijo
kot dobri piškoti.
Pretepi in praske,
razne opazke,
spravijo na dan,
kar za vas je vsakdan.
Nekatere bolijo,
druge skrbijo,
tretji se smeji.
Od režanja trebuhi bolijo,
prsti »učitlom« fige molijo.
Frajerji taki,
sami junaki,
ki greste se stave
za tri čokolade.
Če pa stavo izgubite,
pretepi sledijo
in vas morijo, saj veste,
resnica vedno pride na dan!
Daša Bahor, 4. r.

Kako je v šoli

Pesmico to vam povem,
kak v šoli je hudo,
sedeti na stolu za mizo
pred učiteljico,
ki me gleda v oči.
A jaz pa mislim na druge reči.
Dominik Panjan, 4. r.

Za poredne otroke

Otroci poredni, kaj ste naredili?
Kozarce razbili in vodo razlili,
pito ukradli, jabolka ukradli,
sosedi čop razvozlali,
hčeri njeni pa srajco razcefrali.

Otroci, otroci, kje to ste pobrali,
kje tako poredni ste postali?

Kevin Požek, 4. r.

Horoskop za volka (lev)

Kmalu lahko pričakujete dokaj obilno malico, ki vam bo zelo teknila. A tudi vi se morate paziti, nihče ne živi večno. V kardelu boste cenjeni, a ta ponos lahko hitro upade, zato pazite, da vas bodo spoštovali. NASVET: Pazite se plenilcev.

Daša Bahor, 4. r.

Domači pes

Minilo je že kar nekaj časa, odkar sva z domačim psom rešila četo, ki sem ji poveljevala. Zgodilo pa se je takole.

Z mojimi zvestimi borci smo hodili ob robu gozda, proti sosednji vasi, kjer smo bili dogovorjeni, da bomo dobili hrano. Naenkrat je blizu nas počila bomba in zaslišali so se strelji okrog nas. Takoj sem vedela, da smo obkoljeni. Polegli smo se na tla in moj zvesti pes je začel nestrpno vohati po travi in zemlji. Odkril je rov in se splazil vanj. Za njim smo šli še ostali. Rov je bil ozek, zato smo se s težavo plazili. Le kam nas bo pripeljal ta zvesti pes? Iz rova smo pregnali lisico in prišli ven na drugi strani gozda. V dolini smo zagledali naše sovražnike in sedaj smo mi obkolili njih in pregnali s pomočjo mojega zvestega psa.

Sedaj sem dobro vedela, kje se potepa moj Muri, kadar ga dolgo časa ni bilo domov. Ko pa je prišel, je bil utrujen in umazan od raziskovanja okolice.

Mojca Fink, 4. r.

Naša kokoš

Naša kokoška, ki jo kličemo Bibi, živi v kurniku. Biva skupaj še z ostalimi štirinajstimi kokošmi.

Težka je približno dva kilograma. Je zlato rjave barve in na glavi nosi lepo pokončno rožo. Prehranjuje se s koruzo, pšenico in pije čisto vodo. Najraje pa ima sveže nabrano solato. Vsak dan znese eno debelo jajce. Ker ima lepi rumeni nogici, ne hodi po blatu in gnoju, saj je zelo urejena in čista. Zelo lepo poje.

Vsak dan jo pobožam in primem v naročje.

Dominik Panjan, 4. r.

Dedal in Ikar

Velik umetnik Dedal je v Grčiji živel,
kovino in les obdelovati je znal,
nadarjenega nečaka Talosa se je zbal,
zato ga umoriti je želel.

Boginja Atena umor prepreči zavzeto
in ljubljenega Talosa spremeni v ptico.
Dedal ve, da kaznovan bo za krivico,
zato s sinom Ikarjem pobegne na Kreto.

Zaradi velikega domotožja dolgo se ne obotavlja,
dni in noči na pobeg s sinom se pripravlja.
Iz perja in voska je izdelal krila,
ki na dan pobega bodo oba osvobodila.

Žal sin ni poslušal očetovega navodila,
zato mu sonce je stopilo vosek in ožgalo krila.
S strašnim krikom je telo v morje strmoglavilo,
Dedal je žalosten na otoku ždel, da truplo morje je naplavilo.

Nejc Šuštarč, 9. r.

DRAGATUŠEC NAS RAZVEDRI

Uganke

1. Hrumeče vozilo,
ga kmet potrebuje,
vinograde, polja
z njim obdeluje.
2. Zdaj je pod drevesom,
zdaj švigne na drevo,
njeni ostri zobki
lešnike, orehe tro.
3. Gospodična zelena
na robu bazena
je športnica prava.
Najlepše v prsnem slogu plava
pa tudi v skakanju ni slaba.
To je ...
4. Enkrat - dvakrat se obrne,
ko gre od doma in ko se vrne.
5. Okna ima, vrata ima - pa hiša ni.
Pije bencin in mu iz ritke gre dim.
6. Mami privabi solze na lica
in v jok spravi neustrašnega strica,
pa ni ne nesreča niti krivica,
ampak sloveča kuharska kraljica.
7. Včasih, ko gremo ven,
vzamemo s sabo
zložljivo streho
za ročno rabo.
8. Ima jezik - pa ne govori,
in nogo, ki njegova ni.
9. Katera žival živi na kmetiji,
je rožnate barve
in zavit rep ima?

Rešitve:

1. Traktor.
2. Veverica.
3. Žaba.
4. Ključ.
5. Avto.
6. Čebula.
7. Dežnik.
8. Čevelj.
9. Pujs.

Edita Juršak, 6. r.

Uganke za otroke

BISERNE BREZ KRIL
ČEBELE
S'NOČI STIHA
PRILETELE,
NOČ NA TRAVI
PRENOČILE,
DAVI V SONCU SE
POSKRILE.

V ZLATI SKRINJI MLIN
DROBAN
TEČE, TEČE NOČ IN DAN.

SREDI POLJA JASEN
GRAD,
SAMA OKNA, NIČ NI
VRAT;
BOGATINI PRIDEJO,
OKNA Z ZLATOM
ZAZIDAJO.

TEŽKI, POLNI,
ČRNI ČOLNI,
GLEJTE, K NAM
VESLAJO,
TAM V TREBUHIH
PO DNEH SUHIH
VODO NAM PELJAJO.

POJE, VRISKA, STOČE,
JOČE,
KODER HOČE, SE PODI
OKROG VOGLA
PRIROPOČE,
ŠIPO UBIJE IN ZBEŽI.

STARA BABA GRBASTA,
STARA BABA ŠKRBASTA,
KRAJ VODE POSEDA,
SE V ZRCALO GLEDA.

V NOČI MOŽ NE BO
POČIVAL.
KAJ BO DELAL? BO MAR
ŠIVAL?
IGLE JE ZAPIČIL V
SUKNJO.
SI BO Z NJIMI KRPAL
LUKNJO?

FANTIČ NIMA KAPICE,
KAPICA IMA FANTIČKA,
PRIŠUMELE SAPICE,
NISO VZELE KAPICE,
VZELE SO FANTIČKA.

LUČKE V TRAVICI
PRIŽGANE,
DVIĞNEJO SE NAD
POLJANE.
KADAR JIH V ROKO
ULOVIŠ,
PRSTKOV SI NE
OSMODIŠ.

KROŽI, JADRA PREKO
MEST,
NI MU TREBA GLADKIH
CEST.
NAD GORAMI, NAD
VODO
LAHKA KRILA NAS NESO.

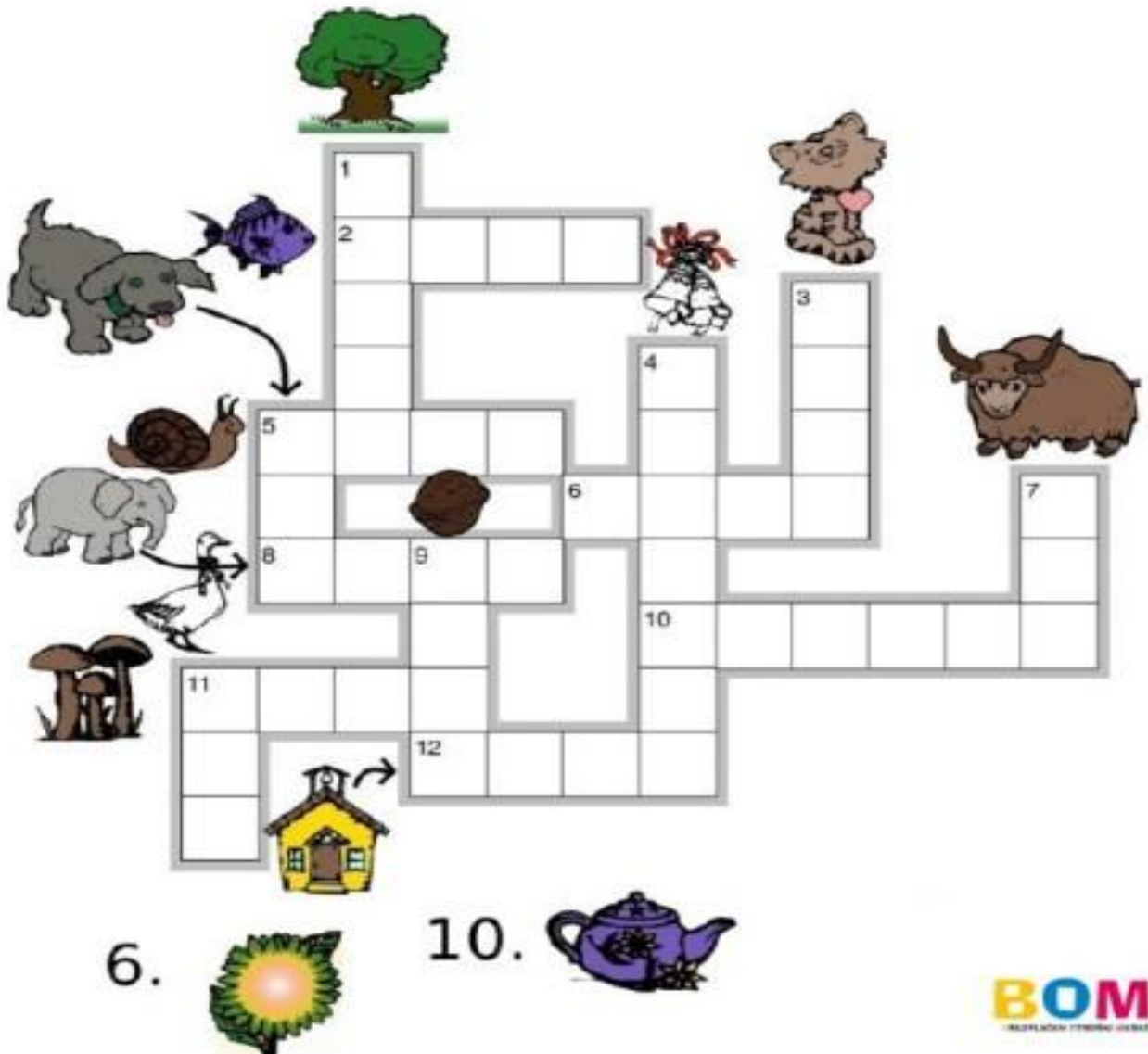
KAKŠNE SO TO MAČICE?
SREBRNE SO NJIH
DLAČICE
IN PLEZAJO BREZ
TAČICE.

TAM NA BELEM POLJU
ČRNE SO SLEDI,
ČE JIH ZNAŠ
RAZBRATI,
MNOGO ZVEŠ STVARI.

Ana Pavlinič, 6. r.

Križanka za otroke

Ana Pavlinič, 6. r.

Vici

☺ Kaj blondinka reče, ko na cesti zagleda bananin olupek?

»Oh, ne, spet bom padla!«

☺ Kako lahko blondinko zaposliš za ves dan?

»Na obe strani lista napišeš: Obrnil!«

☺ Zakaj blondinka nikoli ne napiše številke 11?

»Ker ne ve, katero enko mora prej napisati.«

☺ Taščica

»Kaj je to taščica?«

»Verjetno je spet kakšna nora riba!«

»Toda tukaj piše, da skače z veje na vejo!«

»No, saj sem ti rekel, da je nora!«

Edita Juršak, 6. r.

☺ Zakaj petelin tako zgodaj kikirika? Ker pozneje, ko se zbudijo kokoši, ne pride do besede.

☺ Vrana vrani izkljuva oko.

Pa pravi vrana z izkljuvanim očesom: »Če mi to še enkrat narediš, te ne bom nikoli več pogledala ...«

☺ Mlad ježek se je izgubil v puščavi. Ko se je zaletel v kaktus, je vprašal:

»Si ti, mama?«

☺ Polž pleza po deblu češnje. Mimo prileti kos in mu reče:

»Nima smisla, da plezaš po drevesu, saj ni nič češnj!«

»Ko bom na vrhu, bodo žel!«

☺ Dve miši sta našli slona, ki je ležal na tleh.

»To bo pa slastna večerja!« je rekla ena miš.

»Spekli ga bova! Jaz grem po drva, da bom zakurila ogenj, ti pa ga straži!«

Ko se je miš vrnila z vejami za pripravo žara, je opazila, da slona ni več.

Miška, ki ga je čuvala, je nemočno dejala: »Slon se je dvignil in odšel!«

»Ne laži, saj vidim, da žvečiš!« se je razjezila prva miš.

☺ »Pred petnajstimi leti ste me pa lepše naslikali,« se pritoži zvezdnica.
»Prosim, ne zamerite,« reče fotograf, »tokrat sem bil namreč petnajst let mlajši.«

☺ Učiteljica v osnovni šoli razlaga učencem in učenkam, kaj je basen.

Naslednjo uro je spraševanje.

»Janezek, kaj je basen?«

»Basen je zgodba, v kateri se volk in prašički pogovarjajo, kot se pogovarjamo vi in mi.«

☺ Miš in slon se sprehajata. Ker je zelo vroče, ponudi slon miši, da lahko hodi v njegovi senci. Nekaj časa tako hodita, nato miš reče:

»Če ti je vroče, se lahko zamenjava.«

☺ Muha je ves dan preletavala pajkovo mrežo, toda pajku do večera ni uspelo, da bi muho ujel. Ta se mu je ves večer nasmihala in ga izzivala.

»Te bom že jutri dobil!« je pajek zavpil proti muhi.

»Ne bo ti uspelo!« se je spet nasmehnila muha. »Jaz sem muha enodnevnica!«

☺ Gresta dva zobotrebca po cesti. Pa pride mimo jež, pa prvi zobotrebec reče drugemu: »Glej, avtobus!«

☺ Gresta dva paradižnika po cesti. Prvega povozi avto, drugi pa reče:

»Hodi, kečap!«

Ana Pavlinič, 6. r.

☺ Zakaj ženske igrajo šah slabše od moških?

Kje pa si že videl žensko, da bi bila lahko tiho 5 ur skupaj!

☺ Zakaj so Kitajci in Japonci tako napredni?

Ker nimajo blondink.

☺ Kaj je največja želja vsakega policista?

Da si kupi zasebno križišče in da gre končno na svoje.

☺ Pišejo policisti test, kateri avto je najhitrejši.

Napiše prvi jaguar. Drugi ne ve odgovora in poškili k prvemu. Ker ne vidi dobro, napiše februar. Naslednji pa marec in tako naprej. Predzadnji napiše december, zadnji pa 'Srečno novo leto'.

☺ Čakata blondinki na avtobus. Prva vpraša drugo: "Na kateri avtobus čakaš?"

»Na 1.« pravi druga, »na katerega pa ti?«

»Na 3.« odvrne prva.

Nato se pripelje avtobus št. 13.

»SUPER,« vzklikneta blondinki, »zdaj pa lahko greva skupaj!«

☺ Zakaj blondinka v trgovini odpre vso tetrapak embalažo?

Ker na njej piše "ODPRI TUKAJ".

Eva Švajger, 6. r.

Recepti

KREMNE REZINE

Sestavine (za 35 kosov):

- listnato testo,
- 2 l mleka,
- 8 jajc,
- 30 dag moka,
- 34 dag sladkorja,
- malo ruma,
- 0,5 l sladke smetane.

Postopek:

Listnato testo razvaljamo čez celotno površino pekača. Pečemo do zlato rumene barve pri temperaturi 200 °C. Od 2 l mleka odvezamemo 2 dcl hladnega mleka in vanj vmešamo sladkor, vanilin sladkor, 8 rumenjakov, rum in moko. Beljake stepemo v sneg. Ostanek mleka zavremo, vanj zakuhamo maso in mešamo, dokler ne zavre. Nato to maso odstavimo in počasi vmešamo še sneg iz beljakov, dobro premešamo in pustimo, da zavre. Zraven dobro mešamo, da se nam ne prismo. Še vročo maso polijemo po enem sloju listnatega testa in pustimo, da se vse skupaj dobro ohladi. Ohlajeno premažemo še s stepeno sladko smetano in pokrijemo z drugo plastjo listnatega testa, ki smo ga predhodno narezali na 35 kosov. Vse skupaj še potresemo s sladkorjem v prahu in dober tek.

Čas priprave: 1 ura

Edita Juršak, 6. r.

Vanilijev sladoled z bučnim oljem in praženimi karameliziranimi bučnimi semeni

Sestavine za 4 osebe:

- 1 l vanilijevega sladoleda,
- 100 ml hladno stiskanega bučnega olja,
- 1 skodelica bučnih semen,
- 1 skodelica sladkorja,
- 1 skodelica vode.

Priprava:

Pražena semena karameliziramo tako, da v ponvi pokuhamo vodo, semena in sladkor. Počakamo, da se prične sladkor z vodo reducirati v gost sirup in pri tem ves čas mešamo. Semena bodo sprva mehka, vendar se bodo čez čas napihnila. Ko se bo tekočina pričela delati v sirup, moramo biti zelo pazljivi, da se nam ne prežge. Tako ponev odstavljamo z ognja in mešamo ter postopek ponovimo nekajkrat, da obdržimo pravilno temperaturo. Ko je vse skupaj zelo gosto, odstavimo in mešamo. Sirup s semeni se bo pričel hladiti in okrog semen se bo pojavil rahlo rjavkast plašček iz sladkorja. Če nam to uspe tako, preostane še samo, da semena mešamo tako dolgo, da bodo vsa semena ločena od sladkorja, ki nam ostane na dnu posode. Semena pustimo, da se ohladijo. Vanilijev sladoled pustimo približno 5 minut na sobni temperaturi, da postane mehek. Vanj temeljito vmešamo bučno olje (ki mora biti obvezno hladno stiskano, saj je okus veliko nežnejši in se dejansko sklada s sladoledom, medtem ko se z navadnim bučnim oljem sladoled ne sklada) in pest nasekljanih praženih bučnih semen. Ko sladoled serviramo, ga posujemo s semeni, dodamo 3 kapljice bučnega olja in prelijemo s topljeno temno čokolado.

Čas priprave: 15 minut

Edita Juršak, 6. r.

Kitajski horoskop

Poglejte, katera žival ste po kitajskem horoskopu glede na letnico vašega rojstva.

Podgana	1912	1924	1936	1948	1960	1972	1984	1996	2008
Vol/Bivol	1913	1925	1937	1949	1961	1973	1985	1997	2009
Tiger	1914	1926	1938	1950	1962	1974	1986	1998	2010
Zajec	1915	1927	1939	1951	1963	1975	1987	1999	2011
Zmaj	1916	1928	1940	1952	1964	1976	1988	2000	2012
Kača	1917	1929	1941	1953	1965	1977	1989	2001	2013
Konj	1918	1930	1942	1954	1966	1978	1990	2002	2014
Ovca	1919	1931	1943	1955	1967	1979	1991	2003	2015
Opica	1920	1932	1944	1956	1968	1980	1992	2004	2016
Petelin	1921	1933	1945	1957	1969	1981	1993	2005	2017
Pes	1922	1934	1946	1958	1970	1982	1994	2006	2018
Pujs	1923	1935	1947	1959	1971	1983	1995	2007	2019

Ana Pavlinič, 6. r.

Horoskop (za leto 2012)

- **Oven:**
21. 3.-20. 4.

Splošno:

Ovne čaka pestro leto z zelo veliko komuniciranja, s čimer boste utrdili svoj položaj v družbi. Zveza Urana in Sonca bo popestrila vaše zasebno življenje. Vaše ljubezensko življenje bo podobno vožnji z vlakcem smrti.

- **Bik:**
21. 4.-21. 5.

Splošno:

Leto bo bikom naklonjeno, pojavijo pa se lahko manjše ovire, ki bodo od vas zahtevale akcijo. Občutili boste potrebo po razvoju svoje osebnosti.

- **Dvojčka:**
22. 5.-21. 6

Splošno:

V vaše življenje bo vdrla strast. Skočili boste v nove zveze oziroma se pripravljali na nove začetke. Če ste obtičali v težavni zvezi, vam bodo zvezde pomagale sprostiti položaj.

- **Rak:**
22. 6.-22. 7.

Splošno:

Intuicija vam bo pomagala sprejeti prave odločitve, tako boste deležni novih priložnosti, ki bodo obogatile vaše življenje. Svojemu ljubezenskemu življenju ne boste posvečali večje pozornosti.

- **Lev:**
23. 7.-23. 8.

Splošno:

Leve čaka pestro leto. Glavni položaj planetov vam bo pomagal pri odnosih. Ponagajal vam bo le Saturn, zaradi katerega boste pogosto melanholični in brezbrizni.

- **Devica:**
24. 8.-22. 9.

Splošno:

Čaka vas povprečno leto. Vaša konservativnost vam bo pomagala iz finančnih zagat, kar vam bo vlilo novih moči za tekoče projekte. Vaša zveza bo tako nežna kot strastna.

- ***Tehtnica:***

23. 9.-23. 10.

Splošno:

Tehtnice čaka čudovito leto. V drugi polovici leta boste dejavne in vztrajne tehtnice zelo uspešne, in to na vseh področjih. Znašli se boste v vrtincu ljubezni in strasti.

- ***Škorpion:***

24. 10.-22. 11.

Splošno:

Leto 2012 bo v ospredje potisnilo odnose, čeprav boste stremeli po samoti. Veliko stvari se bo spremenilo, a ne zveza z vašim partnerjem.

- ***Strelec:***

22. 11.-21. 12.

Splošno:

Astrološki trendi strelcem obljublajo nove življenjske poti in priložnosti, da odstranijo vse, kar jih ovira. Odnosi se bodo na začetku leta spremenili. Samski in vezani strelci boste deležni priložnosti, s katerimi boste utrdili že obstoječa poznanstva in z lahkoto sklepali nova.

- ***Kozorog:***

22. 12.-20. 1.

Splošno:

Planeti bodo v vas sprožili občutek svobode in sreče. Imeli boste več prostega časa. Kozorogi bodo iskali čiste in transparentne odnose, mir in ravnotežje. Privlačili boste ljudi, ki potrebujejo pomoč.

- ***Vodnar:***

21. 1.-18. 2.

Splošno:

Vodnarje čaka odlično leto. Saturn, Mars in Uran vam bodo pri odnosih zvesto stali ob strani. Zelo pomembna vam bo čustvena stabilnost. Povezava z Neptunom bo v vas prebudila nezavedne strahove, zaradi katerih boste do partnerja hladni.

- ***Ribi:***

19. 2.-20. 3.

Splošno:

Leto 2012 bo razburljivo. Na okolico boste delovali nadvse privlačno, zato bodo tudi odnosi harmonični. Znani ste po tem, da ljubezen idealizirate. Partner se bo boril za svojo neodvisnost in vam poskušal postaviti meje.

Edita Juršak, 6. r.

DRAGATUŠEC ZVESTO TEKMUJE

Naša učenka Nina Helena Basarac je postala zmagovalka 5. Mednarodne kiparske kolonije mladih

5. Mednarodna kiparska kolonija mladih Črnomelj, ki je v organizaciji ZIK Črnomelj in OŠ Loka od 16. do 18. 2. 2012 potekala na OŠ Loka Črnomelj je lepo uspela. 40 likovno nadarjenih udeležencev med 12. in 15. letom starosti iz Slovenije, s Hrvaške, iz Makedonije, Italije ter Bosne in Hercegovine je ustvarjalo v šestih različnih kiparskih delavnicah. Mladi kitarji so ustvarjali na temo "Generacije prihodnosti", ki se nanaša na evropsko leto aktivnega staranja in solidarnosti med generacijami.

Na 5. Mednarodni kiparski koloniji mladih Črnomelj so iz naše šole sodelovali trije učenci, Luka Kuzma, Nina Helena Basarac ter Aljaž Babič. Vsi trije so bili uspešni. **Aljaž je bil najboljši v delavnici Les, Nina Helena pa v delavnici Montažna plastika.** Delavnico Keramika je vodila naša učiteljica Jasmina Kobe.

Strokovna komisija je ocenila nastala likovna dela. Z ocenami od 1 do 5 so ocenjevali: 1. izvirnost ideje, 2. izpovedno moč in 3. tehnično dovršenost. Seštevku ocen so 25 odstotkov skupne ocene dodali mentorji delavnic, ki so pri mladih kitarjih ocenili njihovo prizadevnost in samostojnost.

Velika zmagovalka kolonije je postala naša učenka Nina Helena Basarac. Svoj kiparski izdelek je ustvarila v delavnici Montažna plastika in mu dala naslov "Pomagaj mi, dete, pomagaj mi, mama".

Zmagovalka je prejela preslico - simbol Mednarodne kiparske kolonije mladih Črnomelj. Za nagrado je v aprilu sodelovala na podobni koloniji v Ernestinovem na Hrvaškem, s katero črnomaljska kolonija strokovno sodeluje.

Celotno dogajanje s 5. Mednarodne kiparske kolonije mladih Črnomelj je na ogled na tej povezavi: <http://sites.google.com/site/kiparskakolonijamladih/mkkm-crnomelj-2012>.

JU JITSU in naša uspešna učenka Eva Puhek

Ju-jitsu sem začela trenirati kar po naključju. Bratranec je hodil na treninge za mlajše, zato me je teta vprašala, ali bi hotela tudi jaz poskusiti. Nisem imela nič proti, saj sem bila polna energije, ki sem jo morala nekam usmeriti, pa tudi straši so se strinjali.

Moji treningi so se začeli že pri šestih letih. Trenirala sem na Majerju v Športnem centru Simon. Bilo je res zanimivo. Moja partnerka je bila Jasmina Kovač, ki je stara enako kot jaz. Ko sem položila prvi pas, sem bila zelo srečna.

Ko so starejše članice prikazovale elemente duo sistema, sem bila zelo presenečena. Ugotovila sem, da je to tisti pravi šport.

Nastopilo je moje prvo tekmovanje v tehnikah. Sestavljeno je bilo iz padcev, ki sem jih imela zelo rada, in tehnik ter metov, ki mi niso bili pri srcu. Bila sem **četrta**. To je bil zelo dober rezultat za prvo tekmo.

Sledila je še ena tekma v Semiču, na kateri sem bila zopet **četrta**. Kmalu zatem pa je nastopila moja prva tekma, na kateri sem bila **druga**. Na naslednjih tekmah sem dobila še **šest medalj** v sklopu tehnik.

Leta 2010 sem v Sevnici dobila pokal in postala **državna prvakinja** v ju-jitsu tehnikah.

Med mojimi uspehi se je ŠD Ninja, v kateri treniram, preselila z Majerja v telovadnico OŠ Mirana Jarca Črnomelj.

Treninge imam res rada. Treniram trikrat na teden, in sicer v ponedeljek in četrtek dve uri, v petek pa eno uro in pol. Na začetku treninga se najprej postavimo v vrsto po pasovih, se pravi, od najnižjega do najvišjega pasu, in naredimo pozdrav. Moja trenerja Marko Šikonja in Franci Kovač nato določita potek treninga. Po navadi spoznavamo nove tehnike za naš novi pas in se pripravljamo na tekmovanja.

Treniramo v kimonah. Punce imamo na treningih in tekmah lase spete, da nas ne ovirajo. Paziti moramo, da nimamo lasnic, saj se lahko pri padcu lasnica zatakne. Tekmujem v tehnikah in borbah, pri katerih so obvezni ščitniki za noge, roke in prsi.

Moja vzornika sta Patricia Jerman, svetovna prvakinja, in Marko Šikonja, moj trener. Zahvaljujem se staršem za podporo, trenerjema za odličen trud in partnerici.

Moje tekme v letu 2012:

Šestindvajsetega februarja sem v borbah v Ribnici na državnem prvenstvu za otroke in mladince v kategoriji deklic 58 kg + osvojila **prvo mesto**.

Februarja je v telovadnici v Črnomlju potekala prva tekma državnega pokala v tehnikah. V drugi kategoriji deklic od 11 do 12 let sem osvojila **3. mesto**, naš klub pa je dobil pokal za prvo mesto.

Marca je potekala druga tekma izmed treh tekem v pokalu v Globokem (DBV Katana), vendar je bilo državno prvenstvo. Pred tekmo sem imela težavo, in sicer zlomljen prst, pa me nobeden ni mogel prepričati, da se tekme ne bi udeležila. Tako sem tekmovala in dosegla zopet odličen rezultat: **3. mesto**. Čeprav me je malo bolelo, sem bila tako trdna in trmasta, da nisem odnehala.

Prvega aprila letos, brez aprilske šale, sem se v Ribnici udeležila še zadnje tekme državnega pokala v tehnikah. Spet sem se potrudila in dosegla **3. mesto** na sami tekmi. Tako sem v seštevku državnega pokala v tehnikah pristala na 3. mestu in dobila naziv **državna prvakinja 2012**, prav tako kot moji dve nasprotnici.

Sedaj imam dva pokala, šest bronastih medalj, dve zlati in dve srebrni.

Eva Puhek, 6. r.

Vesela šola in naša odlična učenka Veronika Plut

V sredo, 11. 4. 2012, smo Daša Bahor, Eva Puhek, Veronika Plut, Ana Štajdohar in Nejc Šuštarč imeli priprave za državno tekmovanje iz Vesele šole. Manjkajoče ure pouka so bile opravičene.

V knjižnici, kjer je bil mir, smo se lahko v miru učili. Zelo na hitro so minile ure, potem pa smo se odpravili na kombi, ki nas je odpeljal v Osnovno šolo Loka. Tam smo se zbrali skupaj z učenci iz ostalih belokranjskih šol. Dobili smo pisalo in spominček. Nato pa je bil že čas, da smo se posedli na svoje mesto in dobili liste za pisanje. Na voljo smo imeli 45 minut, ampak smo že prej končali. Z dobro voljo po pisanju nas je hišnik razvozil po domovih.

Čez slab teden pa smo izvedeli rezultate. Mentorica Ivanka Šuštarč mi je čestitala za doseženo **zlato priznanje** in **1. mesto med učenci belokranjskih šol**. Vsi ostali štirje učenci iz naše šole so dosegli srebrna priznanja.

Zahvalila bi se rada vsem, ki so mi dali podporo in samozavest.

Veronika Plut, 6. r.

Tekmovanje iz matematike in naša odlična učenka Kaja Metež

Februarja smo imeli šolsko tekmovanje iz matematike Kengurujček, ki ga imamo vsako leto na šoli. Nekateri so dobili bronasta priznanja, trije izmed nas pa smo se tudi udeležili področnega tekmovanja, ki se je odvijalo na OŠ Stari trg. To smo bili: Kaja Metež, Tanja Mihelič in Nejc Šuštarč.

Vsi smo se vestno pripravljali s pomočjo naše mentorice Lilijane Jankovič. Pripravljali smo se tako, da smo reševali liste iz prejšnjih let. Seveda smo pa tudi kdaj pa kdaj naleteli na težavo, ampak s pomočjo mentorice smo jih odpravili. Tako smo se pripravili na področno tekmovanje.

28. 3. 2012 smo končno dočakali tekmovanje. Prof. Jankovič nas je z avtomobilom odpeljala v Stari trg. Ko je tekmovanje minilo smo tam pojedli hamburger, se poslovili in s kombijem odšli nazaj domov.

Čez nekaj dni smo ugotovili rezultate, in sicer Tanja in Nejc sta bila uspešna in dobila dober rezultat, priznanja pa ne. Jaz, Kaja, pa sem dosegla **srebrno Vegovo priznanje**. Z rezultati smo vsi zadovoljni.

Kaja Metež, 7. r.

Naš uspešen mladi raziskovalec Luka Kuzma

V letošnjem šolskem letu sem se v okviru mladinskega raziskovanja ZOTKS odločil, da bom naredil raziskovalno nalogo z naslovom Prebivalci in Krajinski park Lahinja pod vodstvom mentoric Nataše Podhostnik in Mojce Valenčak.

Pri raziskovanju prebivalcev in KPL sem se s pomočjo ankete, podatkov Statističnega urada Republike Slovenije, terenskega dela in intervjujev dokopal do naslednjih ugotovitev.

Spoznal sem, da se prebivalstvo stara, saj se je v treh zadnjih letih najmlajša generacija povprečno znižala za 0,6 %, srednja se je povečala za 1,7 %, medtem ko se je najstarejša generacija povečala za kar 2 %.

Ugotovil sem, da je izobrazbena struktura prebivalcev povprečna, saj ima največ (60 %) prebivalcev KPL dokončano srednješolsko izobrazbo. 30 % jim ima dokončano osnovno šolo, nekaj pa tudi visoko, višjo ali več. V nobeni vasi ni prebivalca, ki ne bi imel dokončane vsaj neke stopnje izobrazbe, le na Šipku, kjer je takih 10 %, vendar to pripisujem temu, da je v tej vasi kar 40 % prebivalcev starejših od 70 let.

Iz raziskave sklepam, da število prebivalcev v KPL ne upada, temveč nekoliko narašča, saj se je delež prebivalcev iz leta 2008 na leto 2011 v štirih vaseh povečal za okrog 2 %, v dveh vaseh je ostal na isti stopnji, le v Belčjem Vrhu in na Knežini je ta delež nekoliko upadel, in sicer v prvi vasi za 5 %, v drugi pa za 1,5 %. Vzroke za to sem našel v izseljevanju mladine v kraje, kjer dobijo zaposlitev, prav tako tudi v razmerju nataliteta in mortaliteta, ki daje prednost slednji postavki.

Ugotovil sem, da se prebivalci v KPL pretežno ne ukvarjajo s kmetijstvom in turizmom, kar bi glede na naravo območja zagotovo sodil. Ljudje se v manjši meri ukvarjajo s tema dvema dejavnostma (okrog 20 %), ostali so upokojeni, šolajoči ali pa zaposleni v industriji v bližnjem mestu.

Največ dokazov sem našel za postavko, da je KPL zanemarjen. O tem so prepričani prebivalci in o tem sem se prepričal sam s terenskim delom. KPL je dokaj zaraščen, predvsem so zaraščene naravne znamenitosti (razen izvira reke Lahinje in dela Nerajskih in Lahinjskih lugov). Kar nekaj kmetij in hiš je zapuščenih. Nekatero steze so neurejene. Park je onesnažen, saj sem odkril odvržene sode, stekleno volno, gradbeni material itd. Kažipotni so slabo vzdrževani, saj so polomljeni ali popolnoma zaraščeni. Odkril sem pa tudi tri kulturne spomenike (Klepčev mlin, žaga, cerkev Vseh svetnikov), za katere je dobro poskrbljeno, saj se lastniki zelo posvečajo ohranitvi vseh treh.

Pri tem bi izpostavil, da upravljavec ne skrbi za urejenost parka, kot bi moral. Vendar predstavnica navaja največji razlog za to, in sicer pomanjkanje finančnih sredstev. Tudi prebivalci KPL menijo, da bi upravljavec lahko bolje upravljal s podobo KPL.

KPL je v zadnjih 23 letih delovanja prinesel tako pozitivne kot negativne učinke. Med negativnimi so predvsem zaraščanje, onesnaževanje, turistična neizkoriščenost, stroga navodila okoljevarstvenikov, omejevanje gradnje, nezazidljive parcele. Med pozitivnimi pa so predvsem večji mir, prepoznavnost drugod, ohranjanje kulturnih spomenikov in manjšega dela naravnih, možnost

razvoja in zaslužka s turizmom, kar so nekateri izkoristili, postavitve ekoloških otokov v vseh vaseh.

Kot pozitivna sta se izkazala projekt »Pokosimo Nerajske luge« in akcija »Očistimo Slovenijo v enem dnevu«.

Z raziskovalno nalogo sem se uspešno prebil skozi regijsko tekmovanje in se uvrstil na državno tekmovanje v Murski Soboti. Trenutno sem dosegel **srebrno priznanje**, v ponedeljek, 21. 5., pa se bom potegoval za zlato priznanje.

Luka Kuzma, 8. r.

Župančičeva frulica

Učenci so se udeležili tekmovanja v deklamiranju, ki je določeno za učence od 4. do 6. razreda.

Najprej smo izvedli šolsko tekmovanje, saj se lahko na regijsko tekmovanje uvrstita le dva učenca iz posamezne šole, a naših učencev je tekmovalo devet. Na šolskem tekmovanju so se vsi deklamatorji odlično odrezali. Učiteljice v komisiji, Ivanka Šuštarich, Sabina Lukežič in Nataša Podhostnik, so se odločile, da gresta na regijsko tekmovanje Ana Pavlinič in Veronika Plut.

Rezultate še čakamo.

Naše uspešne projektantke zasedle 1. mesto v Sloveniji

Leto 2012 je Evropsko leto aktivnega staranja in medgeneracijskega sodelovanja. Zato smo se projektantke Ana Štajdohar, Kaja Metež in Nina Helena Basarac odločile narediti projektno nalogo z naslovom Ni pomembna starost, ampak sodelovanje pod vodstvom mentoric Nataše Podhostnik in Mojce Valenčak.

Kot prvo smo se na šolo odločile povabiti stare starše. Na našo šolo so prišli 5. 1. 2012, kjer so se zbrali v računalnici. Tisti dan smo jim pokazale, kako se napiše pismo v Wordu, kako se naredi PowerPoint predstavitev in kako si narediti e-poštni račun.

Naslednje sodelovanje s starejšimi je bilo 11. 1. 2012, ko smo povabile mojega dedka Andreja Petra Štajdohar in Kajino babico Kristino Metež, da nam predstavita običaje oz. ročne spretnosti. V delavnici Andreja Petra Štajdoharja, smo izvedeli veliko novega o točenju medu. Pri njemu smo tudi kuhali in vlivali vosek. V delavnici Kristine Metež so učenci izdelovali volnene cofke, delali na kolovratu in kvačkali.

Čez 8 dni, to je bilo 19. januarja, smo se učenci naše šole odpravili v Dom starejših občanov v Črnomelj. Starejše smo razveselili z raznimi inštrumenti,

recitacijami in petjem. Po končani prireditvi smo se z njimi še igrali in kakšno rekli. Zaželeli so si, da bi še kdaj prišli.

Našo šolo je doletela velika sreča, da sta nas obiskala Gill in Dennis Wraight. 27. 1. sta vsem učencem naše šole pripravila predstavitev o vojni v času Napoleona v Angliji. Bilo je zelo zanimivo in poučno.

Ko smo projektno nalogo končale, smo jo poslale na tekmovanje Evropa v šoli.

Rezultate regijskega tekmovanja smo izvedele v Metliki na razglasitvi izbrancev, ki so se uvrstili na državno tekmovanje. Le mi tri smo na področju projektnih nalog poslale projektno, vendar so jo že takrat pohvalili, da je kot diplomsko delo. In tako smo se uvrstile naprej. Čez dva tedna smo izvedeli rezultate. Z veseljem smo ugotovile, da smo s projektno nalogo zasedle **1. mesto v Sloveniji**.

9. maja 2012 smo se odpravile na državno razglasitev v Ljubljano. Najprej smo se odpravile malo po Ljubljani, nato pa je sledil odločilni trenutek v Cankarjevem domu. Razglasili so naše prvo mesto v Sloveniji in za nagrado smo dobile 6-dnevne počitnice v katerem koli domu ČŠOD v Sloveniji.

Ana Štajdohar, 7. r.

Tekmovanje iz slovenščine in naša uspešna učenka Nina Helena Basarac

Letos je strokovna državna komisija za tekmovanje za Cankarjevo priznanje izbrala obvezno knjigo Andreja Makuca Oči in knjigo po lastnem izboru mentorja. Naša mentorica Nataša Podhostnik se je odločila, da bomo temeljito prebrali še knjigo Janje Vidmar Nimaš pojma. Tako smo se tri mesece pripravljali na šolsko tekmovanje in se vneto pogovarjali o knjigah.

Šolsko tekmovanje za učence od 2. do 9. razreda je potekalo 8. decembra 2011. Veliko učencev je usvojilo bronasto priznanje. Učenci 8. in 9. razreda pa se lahko uvrstijo naprej. Dovolj točk za regijsko tekmovanje sva zbrala Luka Kuzma in Nina Helena Basarac.

Regijsko tekmovanje je bilo na Ekonomski šoli Novo mesto 26. 1. 2012. Oba sva odlično odpisala razlagalni spis.

16. 2. smo dobili rezultate in usvojila sem **srebrno Cankarjevo priznanje**.

Nina Helena Basarac, 9. r.

Naši uspešni čebelariki Nastja Saje in Ana Štajdohar

Na državnem tekmovanju mladih čebelarjev Slovenije sta Nastja Saje in Ana Štajdohar usvojili **srebrno priznanje** pod mentorstvom matice Mojce Valenčak in trota Andreja Sitarja.

Novinarji:

**Nina Helena Basarac (urednica), Tanja Mihelič, Špela Švajger,
Ana Štajdohar, Nastja Saje, Eva Mušič,
Eva Puhek, Edita Juršak, Ana Pavlinič, Kristjan Metož**

Mentorica:

Nataša Podhostnik

Šola:

Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš

Šolsko leto:
2011/2012

Naklada:
100 izvodov

Cena:
3 evre

Tisk:
Bucik, d.o.o.

Oblikovanje in urejanje:
Novinarji + mentorica

Naslovnica:
Ana Štajdohar